

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2023. április 12.
(OR. en)

8231/23

Intézményközi referenciaszám:
2023/0093(COD)

COPEN 109
JAI 432
CODEC 589

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2023. április 5.
Címzett:	Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2023) 185 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a büntetőeljárás átadásáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2023) 185 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2023) 185 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2023.4.5.
COM(2023) 185 final

2023/0093 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a büntetőeljárás átadásáról

{SWD(2023) 77 final} - {SWD(2023) 78 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és célja

A határokon átnyúló bűnözés erősödésével az uniós büntető igazságszolgáltatás egyre gyakrabban szembesül olyan helyzetekkel, amikor ugyanazon ügyben több tagállam is rendelkezik joghatósággal a büntetőeljárás lefolytatására. Például egy bűncselekmény előkészítése történhet az egyik tagállamban, míg magát a bűncselekményt egy másik tagállamban követhetik el; előfordulhat, hogy elkövetőit egy harmadik tagállamban tartóztatják le, és a bűncselekményből származó jövedelmet egy negyedik tagállamba szállítják át. Különösen igaz ez a szervezett bűnözői csoportok által elkövetett bűncselekményekre, úgy mint kábítószer-kereskedelem, illegális bevándorlók csempészés, emberkereskedelem, tűzfegyverek tiltott kereskedelme, környezeti bűnözésben, informatikai bűnözésben vagy pénzmosásban részt vevő. Ugyanazon ügyben több büntetőeljárás megindítása nemcsak a büntetőeljárások összehangolása és hatékonysága szempontjából jelent kihívást, hanem az egyének jogait és érdekeit is sértheti, és a tevékenységek megkettőződését eredményezheti. Előfordulhat, hogy a vádlottakat, sértetteket és tanúkat több országból kell beidézni meghallgatásra. Az ismételt eljárások leginkább jogaik – például a szabad mozgás – és érdekeik többszörös korlátozását vonják maguk után. Az európai igazságszolgáltatási térségen belül helyénvaló az ilyen káros hatások lehetőség szerinti elkerülése, és annak biztosítása, hogy a büntetőeljárásokat az ahhoz legjobb helyzetben lévő tagállamban, például abban az államban folytassák le, ahol a bűncselekmény nagyobb részben történt.

Ezért közös szabályokra van szükség a büntetőeljárások egyik tagállamtól a másiknak történő átadására a határokon átnyúló bűnözés elleni hatékony küzdelem, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a bűncselekmények nyomozását és a büntetőeljárás alá vonását a legjobb helyzetben lévő tagállam végezze. Ez a határokon átnyúló együttműködési eszköz hozzáadott értéket fog teremteni azzal, hogy javítja az európai igazságszolgáltatási térség megfelelő működését. Ezért hozzájárulna a hatékony és gondos tagállami büntető igazságszolgáltatáshoz. Az ilyen közös szabályok különösen segíthetnének megelőzni a különböző tagállamokban ugyanazon tényállás és ugyanazon személy ügyében indított szükségtelen párhuzamos eljárásokat, amelyek az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a továbbiakban: Charta) szereplő büntetőjogi alapelv sérelmét eredményezhetik, amelynek értelmében valamely személy nem vonható kétszer büntetőeljárás alá, illetve nem büntethető kétszer ugyanazon bűncselekmény miatt (*ne bis in idem* elv). Egyben csökkenthetik az ugyanazon tényállásra vagy ugyanazon személyre vonatkozó, különböző tagállamokban lefolytatott többszörös eljárások számát is. Az eredményes büntető igazságszolgáltatás érdekét szolgálja annak biztosítása is, hogy a büntetőeljárás átadása megtörténhessen, amikor egy személy büntetőeljárás lefolytatására történő átadása európai elfogatóparancs (a továbbiakban: EEP)¹ alapján késik, vagy azt például olyan okok miatt utasítják el, hogy a másik tagállamban ugyanazon bűncselekmény miatt párhuzamos eljárás folyik. Ennek az az oka, hogy a büntetőeljárás átadása lehetővé teheti a büntetlenség elkerülését az eljárás alá vont személy esetében.

Míg a büntetőeljárás átadása számos helyzetben szükséges lehet, a meglévő uniós szintű intézkedések az együttműködés e formáját nem szabályozzák. Az uniós tagállamok között

¹ A Tanács kerethatározata (2002. június 13.) az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról.

1990-ben írták alá a büntetőeljárás átadásáról szóló megállapodást², de a megerősítés elmaradása miatt az soha nem lépett hatályba.

A svéd elnökség 2009 júliusában terjesztette be a büntetőeljárások átadásáról szóló tanácsi kerethatározatra³ irányuló, 16 tagállam⁴ által indított kezdeményezést. A tagállamok azonban a Lisszaboni Szerződés 2009. december 1-jei hatálybalépésekor a tárgyalások leállítására mellett döntöttek⁵.

Konkrét uniós jogi aktus hiányában a tagállamok jelenleg többféle jogi eszköz segítségével adják át egymásnak a büntetőeljárásokat, az egész Unióra kiterjedő egységes jogi keret nélkül. A büntetőeljárások átadásának legátfogóbb nemzetközi jogi keretét – a büntetőeljárások átadásáról szóló 1972. május 15-i európai egyezményt – csak 13 tagállam ratifikálta és alkalmazza. A legtöbb tagállam a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló, 1959. április 20-i európai egyezmény⁶ 21. cikkét⁷ használja arra, hogy a gyanúsítottak büntetőeljárás alá vonását kérje az egyezmény egy másik részes államában. Az együttműködés e formája esetében azonban az átruházási eljárás nagy részben szabályozatlan. Az e területen folytatott együttműködés egyéb jogalapjai közé tartoznak a nemzeti jogszabályok, a két- vagy többoldalú megállapodások vagy a viszonyosság elve.

A román elnökség a büntetőügyekben hozott bírósági határozatok kölcsönös elismerése terén tett előrelépésekről szóló 2019. májusi jelentésében⁸ további vizsgálatot javasolt a büntetőeljárások átadásáról szóló jogalkotási javaslat szükségessége tárgyában. A Tanács 2020 decemberében az európai elfogatóparancsról szóló következtetéseiben⁹ felkérte a Bizottságot annak megfontolására, hogy van-e mód a büntetőeljárások átadásáról szóló uniós eszközre irányuló új javaslat elfogadására, illetve hogy az hozzáadott értéket képviselne-e. Az Eurojust és az Európai Igazságügyi Hálózat is felvetett¹⁰ számos olyan jogi és gyakorlati kérdést, amelyekkel a hatóságok egyértelmű közös szabályok és eljárások hiányában szembesülnek, és uniós eszközt szorgalmaztak ezen a területen.

Közös jogi keret hiányában és a tagállamok nemzeti büntető igazságszolgáltatási rendszerei közötti eltérések miatt – nevezetesen, hogy egy tagállam vádhatóságai tartózkodhatnak-e a

² <https://www.consilium.europa.eu/en/documents-publications/treaties-agreements/agreement/?id=1990106&DocLanguage=en>

³ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/HTML/?uri=CELEX:52009IG0912\(01\)&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/HTML/?uri=CELEX:52009IG0912(01)&from=EN)

⁴ BE, BG, CZ, DK, EE, EL, ES, FR, LT, LV, HU, NL, RO, SI, SK és SE.

⁵ Ennek oka a döntéshozatali eljárásban bekövetkezett változás, a Tanács elnöksége által kifejezésre juttatott azon elvárással, hogy a Lisszaboni Szerződés alapján új eszköz kerüljön betervezésre, a Tanács 16437/09. és 16826/2/09. sz. dokumentuma.

⁶ <https://rm.coe.int/1680074cc8>

⁷ Ez a cikk megfelel az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló, 2000. május 29-i egyezmény 6. cikkének.

⁸ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9728-2019-INIT/en/pdf>

⁹ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX:52020XG1204\(02\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX:52020XG1204(02))

¹⁰ „Az Eurojust jelentése az eljárások átadásáról az EU-ban”, 2023; „Report on Eurojust Written Recommendations on Jurisdiction” [Jelentés az Eurojust joghatósággal kapcsolatos írásos ajánlásairól], 2021; „Report on Eurojust’s casework in the field of prevention and resolution of conflicts of jurisdiction” [Jelentés az Eurojust a joghatósági összeütközések megelőzése és megoldása terén folytatott esettanulmányairól], 2018; „Report of the strategic seminar on conflicts of jurisdiction, transfer of proceedings and ne bis in idem” [Jelentés a joghatósági összeütközésekről, az eljárások átadásáról és a ne bis in idemről szóló stratégiai szemináriumról], amelyet az Eurojust 2015-ben szervezett. „Conclusions of the 52nd EJP Plenary meeting on the role of the EJP in fostering the practical application of the EU mutual recognition instruments” [Az EJP 52. plenáris ülésének következtetései az EJP uniós kölcsönös elismerési eszközök gyakorlati alkalmazásának előmozdításában betöltött szerepéről], amely 2019-ben jelent meg.

büntetőeljárás megindításától, vagy hogy kötelesek-e büntetőeljárás alá vonni a hatáskörükbe tartozó minden bűncselekményt – a büntetőeljárások átadása számos jogi és gyakorlati kérdéssel szembesült. A gyakorlati tapasztalatok azt mutatják, hogy az átadási eljárás hatékonyságát különösen az indokolatlan késedelmek és a hatóságok közötti kommunikáció hiánya akadályozza. A büntetőeljárás hatékony lefolytatását is kiemelték problémaként, mivel a büntetőeljárások átadására nem mindig kerül sor olyan esetekben, amikor az igazságszolgáltatás érdekét szolgálná, például olyan ügyekben, amikor a bűncselekményt az egyik tagállamban követték el, de mind a sértett, mind a gyanúsított egy másik tagállamban tartózkodik. Ezen túlmenően a megkeresett állam nem feltétlenül rendelkezik joghatósággal valamely ügy büntetőeljárás alá vonására, ha nem állapítható meg a joghatósághoz szükséges kapcsoló elv. Különösen olyan helyzetekben, amikor egy európai elfogatóparancs hatálya alá tartozó személy átadása késik vagy elutasításra kerül, a megkeresett államban az ügy büntetőeljárás alá vonására vonatkozó joghatóság hiánya akár büntetlenséghez is vezethet. Az említett problémák a büntetőeljárások késedelmét eredményezhetik az elhúzódtó átadási eljárások, valamint az emberi és pénzügyi erőforrások nem hatékony felhasználása következtében, például a két vagy több tagállamban párhuzamosan zajló eljárások miatt. Emellett a gyanúsítottak, vádlottak és sértettek jogállására, jogaira és érdekeire vonatkozó nemzeti rendszerek közötti különbségek az eljárások átadása esetében jogbizonytalanságot és az érintett személyek jogainak elégtelen védelmét eredményezhetik.

E problémák megoldása érdekében a Bizottság úgy döntött, hogy új eszközt javasol a büntetőeljárások átadására vonatkozóan. Ez a kezdeményezés szerepel a Bizottság 2022. évi munkaprogramjában¹¹. A javaslat az alábbi négy célt szolgálja:

- (1) a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatás javítása az Európai Unióban;
- (2) az alapvető jogok tiszteletben tartásának javítása a büntetőeljárás átadása során;
- (3) a büntetőeljárások átadása hatékonyságának és jogbiztonságának javítása; valamint
- (4) a büntetőeljárások átadásának lehetővé tétele, amennyiben az áll az igazságszolgáltatás érdekében, de a tagállamok között jelenleg nem lehetséges, továbbá a büntetlenség jelenségének visszaszorítása.

• **Összhang a szakpolitikai területen már meglévő rendelkezésekkel**

A 2009/948/IB tanácsi kerethatározat¹² eljárást határoz meg az illetékes hatóságok közötti információcserére és közvetlen konzultációkra a hatékony megoldás elérése és a párhuzamos eljárásokból eredő hátrányos következmények megelőzése érdekében. Hasonlóképpen a büntetőügyekre – különösen a bűncselekmények bizonyos típusaira, például a terrorizmus elleni küzdelemre (az (EU) 2017/541 európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat) és a szervezett bűnözés elleni küzdelemre (a 2008/841/IB tanácsi kerethatározat) – vonatkozó egyéb uniós jogszabályok meghatározzák azokat a tényezőket, amelyeket az eljárások egyetlen tagállamban történő központosításához figyelembe kell venni, ha ugyanazon tényállás alapján a büntetőeljárást több tagállam is érvényesen megindíthatja. Ezek a jogszabályok azonban nem szabályozzák a büntetőeljárás átadásának eljárását, amely ilyen esetekben szükséges megoldás lehet.

Az Eurojust különösen fontos szerepet tölt be az előzetes kapcsolatfelvétel és konzultáció elősegítésében, valamint a joghatósági kérdések megoldásában. Az Eurojust felkérheti az

¹¹ https://commission.europa.eu/system/files/2023-01/cwp2022_en.pdf

¹² A Tanács 2009/948/IB kerethatározata (2009. november 30.) a joghatóság gyakorlásával kapcsolatos, büntetőeljárások során felmerülő összeütközések megelőzéséről és rendezéséről.

érintett tagállamok illetékes hatóságait annak elfogadására, hogy valamelyikük jobb helyzetben lehet nyomozás lefolytatására vagy meghatározott bűncselekmények büntetőeljárás alá vonására. Az illetékes nemzeti hatóságok kötelesek továbbá tájékoztatni az Eurojustot azokról az ügyekről, amelyekben joghatósági összeütközések merültek vagy merülhetnek fel. E javaslat célkitűzései összhangban állnak az Eurojustról szóló (EU) 2018/1727 rendelettel¹³. Ezen túlmenően az Eurojust iránymutatást tett közzé a következő témakörben: „Melyik országban kell a büntetőeljárást lefolytatni?”¹⁴. Azzal, hogy javaslatot tesznek a több országot érintő ügyekben figyelembe veendő tényezőkre, ezek az iránymutatások támogatják az illetékes nemzeti hatóságokat a határokon átnyúló ügyekben a büntetőeljárás lefolytatására legalkalmasabb ország meghatározásában.

A büntetőügyekben folytatott határokon átnyúló igazságügyi együttműködés uniós eszközei a következő tárgykörökben hozott ítéletek és bírósági határozatok elismerésére terjednek ki: i. a büntetés végrehajtása¹⁵, ii. egyének európai elfogatóparancs alapján történő átadása, iii. bizonyításfelvétel európai nyomozási határozat¹⁶ útján, valamint a kölcsönös jogsegélyre vonatkozó eljárások, különösen a spontán információcsere¹⁷ és a nyomozások közös nyomozócsoportokon keresztül történő lefolytatása¹⁸. A büntetőeljárások átadására vonatkozó közös szabályok elfogadása kiegészítené a határokon átnyúló igazságügyi együttműködésről szóló uniós jogszabályokat, különösen azzal, hogy a büntetlenség kockázatát kívánja megelőzni olyan esetekben, amelyekben az európai elfogatóparancs alapján megrovásban részesített személyt büntetőeljárás lefolytatása érdekében történő átadását elutasítják. A rendeletjavaslat szerinti kérelmek bármilyen bűncselekmény miatt benyújthatók. Ezért a büntetőeljárás átadása az európai elfogatóparancs kibocsátásának hasznos alternatívája lehet, amennyiben az aránytalannak vagy lehetetlennak bizonyul, például amiatt, mert a büntetési küszöbök nem teljesülnek. Az EEP-eljárások alkalmazása csökkenhet, ha a javasolt jogi keret elfogadását követően a hatóságok egyre gyakrabban fognak a büntetőeljárás átadása mellett dönteni. Az elfogadás nyomán hasonlóan csökkenhet az igazságügyi felügyeletet elrendelő európai határozat használata¹⁹, amely lehetővé teszi, hogy a gyanúsítottat előzetes letartóztatás helyett a saját tagállamában vonják felügyeleti intézkedés alá mindaddig, amíg a tárgyalás egy másik tagállamban lezajlik.

A javaslat a büntetőeljárásban részt vevő személyek jogaira meglévő uniós minimumszabályokra épít, amelyeket azzal a céllal fogadtak el, hogy megerősítsék a tagállamok egymás büntető igazságszolgáltatási rendszerébe vetett bizalmát, és ezzel

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1727 rendelete (2018. november 14.) az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynökségéről (Eurojust) és a 2002/187/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 138. o.).

¹⁴ https://www.eurojust.europa.eu/sites/default/files/assets/eurojust_jurisdiction_guidelines_2016_en.pdf

¹⁵ A Tanács 2008/909/IB kerethatározata (2008. november 27.) a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról.

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/41/EU irányelve (2014. április 3.) a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról.

¹⁷ A Tanács által az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikkének megfelelően létrehozott, az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény.

¹⁸ A közös nyomozócsoportokról szóló 2002. június 13-i tanácsi kerethatározat vagy a Tanács által az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikkének megfelelően létrehozott, az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény alapján.

¹⁹ A Tanács 2009/829/IB kerethatározata (2009. október 23.) a kölcsönös elismerés elvének az Európai Unió tagállamai közötti, az előzetes letartóztatás alternatívájaként felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról (HL L 294., 2009.11.11., 20. o.).

elősegítsék a büntetőügyekben hozott határozatok kölcsönös elismerését: ezek a hat eljárásjogi irányelv, a 2010/64/EU²⁰, a 2012/13/EU²¹, a 2013/48/EU²², az (EU) 2016/343²³, az (EU) 2016/800²⁴ és az (EU) 2016/1919²⁵ irányelvben, valamint az áldozatok jogairól szóló 2012/29/EU irányelvben²⁶ rögzített minimumszabályok.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A „Hágai Program: a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének erősítése az Európai Unióban”²⁷ előírja a tagállamoknak, hogy mérlegeljék annak lehetőségét, hogy a határokon átnyúló többoldalú ügyekben a büntetőeljárást egy tagállamban összpontosítsák a büntetőeljárás lefolytatása hatékonyságának növelése és a megfelelő igazságszolgáltatás garantálása érdekében.

A büntetőügyekben hozott határozatok kölcsönös elismerése elvének végrehajtását célzó intézkedési program²⁸ olyan eszköz létrehozását kéri, amely lehetővé teszi a büntetőeljárások más tagállamoknak történő átadását.

A Tanács „Az európai elfogatóparancs és a kiadatási eljárások – jelenlegi kihívások és a további teendők” tárgyában hozott, 2020. decemberi következtetései felkérlik a Bizottságot egy jogalkotási javaslat elkészítésének megfontolására.

A javaslat a szervezett bűnözés elleni küzdelemre irányuló 2021–2025-ös uniós stratégia része²⁹.

Az igazságügyi szakemberek uniós joggal kapcsolatos képzése alapvető eszköz a javaslat helyes és hatékony alkalmazásának biztosításához. A Bizottság elfogadta a 2021–2024-es időszakra szóló európai igazságügyi képzési stratégiát³⁰ annak érdekében, hogy felkészítse az igazságügyi szakembereket a 21. század kihívásaira, és folyamatos tájékoztatást kapjanak az

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/64/EU irányelve (2010. október 20.) a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról (HL L 280., 2010.10.26., 1. o.).

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/13/EU irányelve (2012. május 22.) a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról (HL L 142., 2012.6.1., 1. o.).

²² Az Európai Parlament és a Tanács 2013/48/EU irányelve (2013. október 22.) a büntetőeljárás során és az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról, valamint valamely harmadik félnek a szabadságelvonáskor történő tájékoztatásához való jogról és a szabadságelvonás ideje alatt harmadik felekkel és a konzuli hatóságokkal való kommunikációhoz való jogról (HL L 294., 2013.11.6., 1. o.).

²³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/343 irányelve (2016. március 9.) a büntetőeljárás során az ártatlanság védelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről (HL L 65., 2016.3.11., 1. o.).

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/800 irányelve (2016. május 11.) a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról (HL L 132., 2016.5.21., 1. o.).

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1919 irányelve (2016. október 26.) a büntetőeljárások során a gyanúsítottak és a vádlottak, valamint az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban a keresett személyek költségmentességéről (HL L 297., 2016.11.4., 1. o.).

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/29/EU irányelve (2012. október 25.) a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 315., 2012.11.14., 57. o.).

²⁷ HL C 53., 2005.3.3., 1. o.

²⁸ HL C 12., 2001.1.15., 10. o.

²⁹ A Bizottság közleménye a szervezett bűnözés elleni küzdelemre irányuló uniós stratégiáról (2021–2025), COM(2021) 170 final.

³⁰ COM(2020) 713 final.

uniós jog fejleményeiről. A stratégia célja annak biztosítása, hogy az igazságügyi szakemberek az uniós jog fejleményeiről képzésben részesüljenek. E stratégiával összhangban az új digitális eszközök helyes és zökkenőmentes alkalmazásának és használatának biztosítása érdekében e javaslat elfogadása után rövid idővel meg kell szervezni valamennyi igazságügyi szakember képzését.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

Az uniós fellépés jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 82. cikke (1) bekezdésének b) és d) pontja. Ez a cikk határozza meg az Unió hatáskörét olyan intézkedések létrehozására, amelyek megkönnyítik a tagállamok igazságügyi vagy azzal egyenértékű hatóságai közötti együttműködést a büntetőeljárásokban, valamint megelőzik és rendezik a tagállamok közötti joghatósági összeütközéseket.

Az Európai Unióról szóló szerződéshez (EUSZ) és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, és az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

Az Európai Unióról szóló szerződéshez (EUSZ) és az EUMSZ-hez csatolt, Írország helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1–3. cikkével összhangban Írország írásban értesítheti a Tanács elnökét, hogy részt kíván venni bármely ilyen javasolt intézkedés elfogadásában és alkalmazásában, amennyiben erre jogosult lesz. Az értesítést attól számított három hónapon belül kell elküldeni, hogy a javaslatot vagy kezdeményezést az Európai Unió működéséről szóló szerződés 3. részének V. címe alapján benyújtják a Tanácshoz.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

Az EUMSZ 4. cikke (1) bekezdésének j) pontja értelmében a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozó intézkedések elfogadására vonatkozó hatáskör megoszlik az Unió és a tagállamok között. Ezért a tagállamok önállóan is felléphetnek a büntetőeljárás átadásának szabályozása érdekében.

Azonban a büntetőeljárások átadására vonatkozó jogi keretet – mivel határokon átnyúló ügy – a tagállamok önállóan nem tudják kielégítően és optimálisan megvalósítani. Ennek kiváltó oka a jogi és gyakorlati kihívásokat támasztó, széttagolt jelenlegi jogi keret is. A tagállamok közötti kétoldalú megállapodások nem rendeznék a problémákat, mivel végső soron valamennyi tagállam között szükség lenne ilyen típusú megállapodásokra.

A nyilvános és célzott konzultációkra érkezett válaszok megerősítik, hogy az uniós fellépés ezen a területen a tagállami fellépésnél valószínűsíthetően jobb eredményeket hozna.

Mind a Tanács, mind az Európai Parlament elismeri, hogy ezek a kihívások a nemzeti szinten túlmutató intézkedéseket igényelnek. A Tanács 2020. decemberi következtetéseiben³¹ felkérte a Bizottságot egy új javaslat megfontolására, valamint az Európai Parlament 2021. decemberi állásfoglalása³² ugyancsak felszólította a Bizottságot jogalkotási javaslat betérjesztésére.

Tekintettel a fent vázolt problémák határokon átnyúló vonatkozására, a célkitűzések elérése érdekében a javaslatot uniós szinten kell elfogadni.

³¹ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX:52020XG1204\(02\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX:52020XG1204(02))

³² https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0501_HU.html

- **Arányosság**

A javaslat szabályokat fektet le, amelyek alapján az uniós illetékes hatóságok kérhetik a büntetőeljárás átvételét, ha ez javítaná a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatást, és amennyiben a megállapított kritériumokat betartják. A javasolt szövegben mindvégig olyan lehetőségeket választottak, amelyek a legkevésbé avatkoznak be a tagállamok nemzeti büntető igazságszolgáltatási rendszereibe, különös tekintettel arra, hogy egyes jogrendszerekben a büntetőeljárás megindítása kötelező (a törvényesség elve) és másokban az ügyész mérlegelési jogköre kiterjed a büntetőeljárás megindításának mellőzésére, amennyiben az nem szolgál közérdeket (a lehetőség elve).

A javaslat a büntetőeljárásban benyújtott megkeresésekre korlátozódik. Bármilyen bűncselekmény miatt kérelmezhető, ezért a büntetőeljárás átadása kiegészítené az egyének európai elfogatóparancs alapján történő átadásának rendszerét, és az európai elfogatóparancs kibocsátásának hasznos alternatívája lehet, amennyiben az aránytalannak vagy lehetetlennek bizonyul, például amiatt, mert a büntetési küszöbök nem teljesülnek. A javaslat elegendő mérlegelési jogkört biztosít a megkeresett hatóság számára a megkeresés elutasítására, különösen akkor, ha úgy ítéli meg, hogy az átadás nem szolgálja a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatást. Ezen túlmenően nem ró a megkeresett hatóságra semmilyen kötelezettséget valamely bűncselekmény büntetőeljárás alá vonására.

Megállapít egy olyan szabályt, hogy a megkereső államból átadott bizonyítékokat nem lehet elfogadhatatlannak nyilvánítani a megkeresett államban folyó büntetőeljárásban mindössze azon az alapon, hogy az említett bizonyítást egy másik tagállamban vették fel, azonban a rendelet nem érinti az eljáró bíróság bizonyítékok szabad értékelésére vonatkozó jogát. Ennek érdekében a javaslat az (EU) 2017/1939 tanácsi rendeletben már megállapított szabályokat követi³³.

Ez a rendelet konkrét esetekre előírja a joghatóságot annak biztosítása érdekében, hogy az e rendelettel összhangban átadandó büntetőeljárások tekintetében a megkeresett állam gyakorolhassa joghatóságát olyan bűncselekmények tekintetében, amelyekre a megkereső állam jogát kell alkalmazni. Ez a joghatóság csak a büntetőeljárás átadása iránti kérelemre gyakorolható, amennyiben a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatás érdekei azt megkövetelik.

A javaslat ezért nem lép túl a kitűzött európai szintű cél eléréséhez megkívánt, illetve ahhoz szükséges mértéken.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Mivel a javaslat határokon átnyúló eljárásokra vonatkozik, amelyekben egységes szabályokra van szükség, a Bizottság jogi eszközként rendeletet javasol. A rendelet közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban, és teljes egészében kötelező. Ezért garantálja, hogy minden tagállam egyformán alkalmazza a szabályokat, és a szabályok egy időben lépjenek hatályba. A jogbiztonságot az eltérő tagállami értelmezés megelőzése biztosítja, ezzel megelőzi a jogi széttagoltságot és a büntetőeljárások átadását jelenleg érintő egyéb problémákat.

³³ A Tanács (EU) 2017/1939 rendelete (2017. október 12.) az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről (HL L 283., 2017.10.31., 1. o.).

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A javaslat előkészítése során a Bizottság 2021-ben és 2022-ben kiterjedt konzultációkat folytatott. A konzultációk a polgárokat, a hatóságokat, a tudósokat és más érintett érdekcsoportokat képviselő érdekelt felek széles körét szólították meg. A konzultációk a következőkből álltak: i. a nyilvánosság részéről a véleményezési felhívásra érkezett visszajelzés, ii. nyilvános konzultáció, iii. célzott konzultációk a tagállami hatóságokkal, az Eurojusttal, az Európai Igazságügyi Hálózattal, az Európai Ügyészséggel, az Europolal, az Európai Unió Alapjogi Ügynökségével, iv. találkozók a tagállami hatóságok szakértőivel, és v. találkozók a Bizottság büntetőjogi szakértői csoportjával.

Összességében általános az egyetértés abban, hogy az Uniónak új jogalkotási eszköz elfogadásával kell rendeznie a büntetőeljárások átadásával kapcsolatos aktuális problémákat. Ismételten kiemelték, hogy egy hatékonyabb, határokon átnyúló eljárásra van szükség, és hogy a hatóságok a hatályos jogi rendszerben számos olyan problémával szembesülnek, amelyek az egyértelmű közös eljárások hiányából fakadnak, ilyen például az átadási eljárásokban a kommunikáció hiánya, azok indokolatlan késedelmek, az iratok fordításának magas költségei és az indokolatlan átadási kérelmek.

Ezek a visszajelzések figyelembevételre kerültek a javaslat és az azt kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentum előkészítése során. A bizottsági konzultációk eredményének részletes összefoglalása a bizottsági szolgálati munkadokumentumban található.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

Az érdekelt felekkel folytatott fent említett konzultációk mellett a Bizottság más forrásokat is igénybe vett a szakértői vélemények beszerzése és felhasználása érdekében.

A javaslat különösen támaszkodik az Eurojust és az Európai Igazságügyi Hálózat jelentéseire³⁴.

A javaslat figyelembe veszi a büntetőeljárások Unión belüli átadásával kapcsolatos kutatási projekt eredményeit is³⁵, amelyhez az Európai Bizottság az Igazságügyi programból társfinanszírozást nyújtott.

- **Bizottsági szolgálati munkadokumentum**

A javaslatot bizottsági szolgálati munkadokumentum³⁶ kíséri, amely részletes leírást tartalmaz a problémákról, és meghatározza a javaslat célkitűzéseit. Ezenkívül a javasolt megoldást eredményességi, hatékonysági, alapjogi szempontból, és a határokon átnyúló uniós igazságügyi együttműködés más eszközeivel való koherenciája vonatkozásában elemzi.

Erre a kezdeményezésre nem készült hatásvizsgálat, elsősorban a reális alternatívák hiánya és a polgárokra és vállalkozásokra gyakorolt korlátozott hatások miatt³⁷. Összességében a szolgálati munkadokumentum arra a következtetésre jut, hogy a javaslat különböző módokon várhatóan jelentősen növeli a büntetőeljárások átadásának hatásosságát, mivel: i. fokozza a

³⁴ Lásd fent a 11. lábjegyzetet.

³⁵ <https://www.eur.nl/en/esl/research/our-research/eu-and-nwo-funded-research-projects/transfer-criminal-proceedings>

³⁶ SWD(2023) 77.

³⁷ A szolgálati munkadokumentumban bővebben kifejtettek szerint.

biztonságot a bűncselekmények nyomozására, büntetőeljárás alá vonására és szankcionálására irányuló kapacitás révén, ii. mérsékli az átadási eljárás késedelmeit, iii. lehetővé teszi a büntetőeljárások átadását olyan körben, ahol arra jelenleg nem kerül sor, és iv. nagyobb jogbiztonságot teremt.

A javaslat várhatóan növeli a sikeresen átadott büntetőeljárások számát a büntetőeljárás átadásának kérelmezése és arról történő határozathozatal teljes eljárása, a kritériumok közös listája, a megtagadási okok tételes felsorolása és egyértelmű válaszadási kötelezettségek megállapításával. Egy átfogó jogi keret nagyobb jogbiztonságot biztosítana valamennyi érintett fél számára, és csökkentené a széttagoltság mértékét.

A polgárokra gyakorolt hatás várhatóan kedvező lesz. Olyan helyzetekben, amikor az egyének büntetőeljárásban akár gyanúsítottként, akár sértett félként érintettek, a közös jogi keret hozzájárulna az eljárás közelségének biztosításához, mivel az lehetőség szerint az állampolgárságuk/lakóhelyük szerinti tagállamban kerülne lefolytatásra. Noha ez nem minden esetben érvényes – mivel az esetek egyedi körülményeitől függ (pl. különböző tagállamokból származó több gyanúsított vagy sértett) –, összességében pozitív hatás várható.

A decentralizált informatikai rendszer kialakítása várhatóan hatékonyabbá és eredményesebbé teszi a hatóságok közötti kommunikációt. Az említett elektronikus eszközön keresztül folyó kommunikáció célja idő- és költségmegtakarítás a hatóságok számára. A decentralizált informatikai rendszer lehetővé tenné a felhasználói közötti információáramlás felgyorsítását, növelné a kicserélt adatok biztonságát és fokozná az átláthatóságot. A digitális csatorna használata várhatóan kedvező hatással lesz a környezetre is, mivel csökken a felhasznált papír mennyisége és a postaköltség. Emellett kedvező hatások várhatók az egyszerűsítés és az adminisztratív terhek terén.

• Alapjogok

A különböző tagállamokban, ugyanazon bűncselekmény miatt folyamatban lévő párhuzamos eljárásokat nemcsak nehéz összehangolni és hatékonyan büntetőeljárás alá vonni, hanem egyben aránytalan terheket rónak az érintett személyekre, akik ellen kettős eljárás folyik, és a különböző elfogatóparancsok, házkutatások és a két vagy több tagállamban lefolytatott kihallgatások folytán jogaik és érdekeik többszörös korlátozásával szembesülnek. Azt is kockáztatják, hogy sérül azon büntetőjogi alapelv, hogy egy személyt ugyanazért a cselekményért kétszer büntetőeljárás alá vonni és megbüntetni nem lehet. A javaslat célja a büntetőeljárások tagállamok közötti átadásának megkönnyítése, az ilyen jogsértések megakadályozására és annak biztosítására, hogy az eljárások abban a tagállamban összpontosuljanak, amelyik a büntetőeljárás lefolytatására a legmegfelelőbb helyzetben van. Az elmúlt években az Európai Unió Bíróságához intézett azon előzetes döntéshozatal iránti kérelmek növekvő száma, amelyek a *ne bis in idem* elv uniós jogi értelmezésének pontosítását kérik, azt igazolja, hogy valószínűleg előfordulnak a gyakorlatban az elv esetleges sérelmével járó párhuzamos eljárások, és ezek gyakran nehezen észrevehetők és megoldhatók. Ez az Eurojust esettanulmányaiban is megmutatkozik³⁸, amelyekben megfigyelhető, hogy a *ne bis in idem* elv sérelmének megelőzésére és a Charta 50. cikkének és a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 54. cikkének betartására nagyon gyakran a büntetőeljárás átadása az alapvető megoldás akkor, ha a nemzeti hatóságok tudomást szereznek arról, hogy ugyanazon tényállás alapján és ugyanazon személy ellen egy másik tagállamban párhuzamos eljárás folyik.

38

<https://www.eurojust.europa.eu/sites/default/files/assets/eurojust-report-on-the-transfer-of-proceedings-in-the-eu.pdf>

A javaslat számos garanciát tartalmaz az átadási eljárásban érintett személyek alapvető jogai tiszteletben tartásának biztosítására. Amennyiben az átadást mind a megkereső, mind a megkeresett államban kérik, az igazságügyi hatóság beavatkozása biztosítja az intézkedés jogszerűségének ellenőrzését, és azt, hogy a megkeresés ne csorbitson indokolatlanul alapvető jogokat. A megkereső hatóság köteles az egyedi ügyben biztosítani a büntetőeljárás átadása kritériumainak teljesülését. Ezenkívül a gyanúsítottal vagy vádlottal, valamint a megkereső államban lakó sértettekkel konzultálni kell a tervezett átadásról, és lehetőséget kell biztosítani számukra, hogy egy általuk értett nyelven kifejtsek véleményüket. A gyanúsítottakat és vádlottakat, valamint a megkereső államban lakó sértetteket tájékoztatják a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról vagy elutasításáról szóló határozatról, valamint az átadás elfogadásáról szóló határozat megtámadására elérhető jogorvoslati lehetőségekről. Kivételek egyaránt vonatkozhatnak a konzultációs kötelezettségre és a meghozott határozattal kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségre, amennyiben ez a nyomozás titkosságát veszélyezteti. A javaslat kifejezetten előírja a gyanúsítottak, vádlottak és sértettek hatékony jogorvoslathoz való jogáról a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról szóló határozattal szemben. Az igazságügyi hatóság általi felülvizsgálat itt további garanciaként működik. Vannak a *ne bis in idem* elv be nem tartásán, valamint a mentességeken és jogosultságokon alapuló megtagadási okok is. Ezenkívül általános biztosítékként a javaslat kifejezetten kimondja, hogy rendelkezései nem értelmezhetők akként, hogy azok módosítják az EUSZ 6. cikkében foglalt alapvető jogok és jogelvek tiszteletben tartásának kötelezettségét.

Végül, mivel a javaslat a büntetőeljárások átadását szabályozza, azokra a büntetőeljárásokra minden büntetőjogi eljárási biztosíték vonatkozik. Ez magában foglalja különösen a tisztességes eljáráshoz való jogot és a védelemhez való jogot, az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikkében és a Charta 47. és 48. cikkében foglaltak szerint. Ugyancsak ide tartoznak a büntetőeljárásokban a gyanúsítottak és vádlottak eljárási jogairól szóló uniós szintű jogszabályok, nevezetesen a 2010/64/EU, a 2012/13/EU, a 2013/48/EU, az (EU) 2016/343, az (EU) 2016/800 és az (EU) 2016/1919 irányelv. Ezek az irányelvek az egész Unióra kiterjedő közös minimumszabályok megállapításával fokozzák a tagállami büntető igazságszolgáltatási rendszerekbe vetett bizalmat, ami egyben – a kölcsönös bizalom jegyében – hatékonyabb igazságügyi együttműködést is eredményez.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A rendeletben rögzített új szabályokhoz való alkalmazkodás járhat egyszeri költségekkel a tagállamok számára, különösen a bírák, az ügyészek és más illetékes hatóságok új szabályokkal kapcsolatos képzése szükségességével összefüggésben. A fő visszatérő költségek várhatóan az ügyiratok fordítási költségei lesznek. Ezeket a költségeket azonban várhatóan valamelyest meghaladja a rendelet által előidézett hatékonyságnövekedés és költségmegtakarítás.

A javaslatnak a decentralizált informatikai rendszeren keresztül az (EU) .../... rendelettel (a digitalizációs rendelet)³⁹ összhangban történő elektronikus kommunikációra vonatkozó rendelkezései is hatással lesznek az uniós költségvetésre. Az Igazságügyi program költségvetéséből fedezendő ilyen költségek csekélyek lennének, mivel a decentralizált informatikai rendszert nem a nulláról kellene fejleszteni, hanem fejlesztése a [digitalizációs

³⁹ Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács (EU) rendelete a határokon átnyúló polgári, kereskedelmi és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés és az igazságszolgáltatáshoz való jog digitalizációjáról, valamint az igazságügyi együttműködés területén egyes jogi aktusok módosításáról, COM(2021) 759 final.

rendelet] értelmében a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés számos uniós eszközehez történne, az e javaslatban előterjesztett eljáráshoz csak kis kiigazításokra van szükség.

A tagállamoknak ezenkívül költségeik merülnének fel a decentralizált informatikai rendszer területükön található hozzáférési pontjainak a telepítésével és a karbantartásával, valamint a nemzeti informatikai rendszereik annak érdekében történő módosításával kapcsolatban, hogy azok a hozzáférési pontokkal kölcsönösen átjárhatóak legyenek. Azonban a fent említetteknek megfelelően e pénzügyi beruházások jelentős része már egyébként is megvalósulna a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó egyéb uniós jogi eszközök digitalizációjával kapcsolatban. Ezenkívül a tagállamok a megfelelő uniós pénzügyi programok, különösen a kohéziós politikai alapok és a Jogérvényesülés program keretében támogatásokat igényelhetnek majd e költségek finanszírozására.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint az ellenőrzés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A rendelet minden tagállamban közvetlenül alkalmazandó anélkül, hogy azt előtte át kellene ültetni a nemzeti jogba. A javaslat megfelelő nyommonkövetési, értékelési és jelentéstételi kötelezettségeket ír elő.

A Bizottság tagállami szakértői találkozókat szervez a büntetőeljárások átadásából eredő problémák megvitatására. Az Eurojust és az Európai Igazságügyi Hálózat fontos szerepet fog betölteni az átadási eljárásban. Ezek a fórumok – más szakmai hálózatokkal együtt – felhasználhatók arra, hogy gyakorló szakemberektől (a tagállami hatóságoktól) visszajelzéseket gyűjtsenek a rendelet gyakorlati alkalmazásával kapcsolatos tapasztalatokról és problémákról.

A Bizottság a rendelet alkalmazandóvá válását követő 5 éven belül jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentés a tagállami hatóságoktól és más érdekelt felektől származó – más forrásokkal is kiegészített – információkon fog alapulni.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A javaslat kilenc fejezetből áll: i. általános rendelkezések, ii. a büntetőeljárás átadása, iii. a büntetőeljárás átadásának hatásai, iv. kommunikációs eszközök, és v. záró rendelkezések.

I. FEJEZET: Általános rendelkezések

Az 1. cikk meghatározza a rendelet tárgyát. A javaslat azokat a szabályokat határozza meg, amelyek értelmében egy tagállam egy másik tagállam megkeresésére átveheti a büntetőeljárást. A javaslat a büntetőeljárás EU-n belüli átadásának minden esetére vonatkozik attól a pillanattól kezdve, hogy valamely személyt meggyanúsítanak.

A 2. cikk meghatározza a javaslat alkalmazásában a „megkereső állam”, a „megkeresett állam”, a „megkereső hatóság”, a „megkeresett hatóság”, a „decentralizált informatikai rendszer” és a „sértett” fogalmát.

A „megkereső” és a „megkeresett” hatóság meghatározását a 30. cikkkel együtt kell értelmezni, amely szerint a tagállamok kötelesek bejelenteni a Bizottságnak az illetékes megkereső és megkeresett hatóságokat.

A 3. cikk konkrét esetekre rendelkezik a joghatóságról. A megkeresett hatóság csak abban az esetben fogadhatja el a büntetőeljárás átadását, ha joghatósága van a bűncselekmény büntetőeljárás alá vonására. Az átadási eljárás hatékonyságának javítása érdekében ez a rendelkezés ezért előírja, hogy az abban a cikkben felsorolt helyzetekben a megkeresett állam joghatóságot kap, ha egyébként nem rendelkezne joghatósággal. A megkeresett államnak joghatósággal kell rendelkeznie azon bűncselekmények tárgyalására, amelyek miatt az átadást kérik, amennyiben helyzeténél fogva ez a tagállam minősül a büntetőeljárás lefolytatására a legmegfelelőbbnek. Ez a joghatóság csak a büntetőeljárás olyan másik tagállamból átadására irányuló kérelem esetén gyakorolható, amely eredetileg joghatósággal rendelkezik a bűncselekmény büntetőeljárás alá vonására.

A 4. cikk célja, hogy jogalapot biztosítson a büntetőeljárás megindítására eredeti joghatósággal rendelkező megkereső állam hatóságai számára, hogy lemondjanak, felfüggeszék vagy megszüntessék a büntetőeljárást egy olyan tagállam javára, amelyről megállapították, hogy jobb helyzetben van a vádemeléshez. A rendelkezés célja, hogy a büntetőeljárás kötelező lefolytatásán alapuló jogrendszerrel rendelkező tagállamok e rendelet rendelkezéseit igénybe vehessék.

2. FEJEZET: A BÜNTETŐELJÁRÁS ÁTADÁSA

Ez a fejezet rendelkezik a büntetőeljárás átadása kérelmezésének, valamint a büntetőeljárás átadásáról szóló határozat meghozatalának kritériumairól és eljárásáról. E közös szabályok célja annak megakadályozása, hogy két vagy több tagállamban szükségtelenül párhuzamos büntetőeljárásokat folytassanak le ugyanazon tényállás és ugyanazon személy tekintetében, valamint a párhuzamos eljárások számának csökkentése, és a büntetlenség elkerülése olyan személy átadásának elutasítása esetén, aki ellen európai elfogatóparancsot adtak ki.

Az 5. cikk határozza meg a büntetőeljárás átadás iránti kérelemre vonatkozó kritériumokat.

E rendelet hatálya valamennyi bűncselekményre kiterjed. A büntetőeljárás alatt a büntetőeljárás valamennyi szakasza értendő, a tárgyalást megelőző és a tárgyalási szakot is beleértve. Ez a rendelet nem vonatkozik a közigazgatási eljárás átadására irányuló kérelmekre.

A rendelet nem ír elő kötelezettséget a büntetőeljárás átadásának kérelmezésére. Ha a megkereső hatóság megítélése szerint a büntetőeljárás átadása szükséges és helyénvaló, és alkalmazandó különösen az 5. cikk (2) bekezdésében felsorolt kritériumok közül egy vagy több, kérheti a bűncselekmény büntetőeljárás alá vonására kedvezőbb helyzetben lévő másik tagállamot a büntetőeljárás átvételére. A kritériumok felsorolása nem kimerítő jellegű. A büntetőeljárás átadása iránti kérelem indokoltságát eseti alapon kell gondosan értékelni annak meghatározása érdekében, hogy melyik tagállam van a legmegfelelőbb helyzetben a szóban forgó bűncselekmény vonatkozásában büntetőeljárás lefolytatására, és minden kérést egyértelműen indokolni kell.

A rendelet lehetőséget ad a gyanúsítottak vagy vádlottak, illetve a sértettnek is arra, hogy a megkereső állam vagy a megkeresett állam illetékes hatóságainál a büntetőeljárás átadására irányuló eljárást kezdeményezze. Ezek a megkeresések azonban nem kötelezik a megkereső

vagy a megkeresett államot a büntetőeljárás megkeresett államnak történő átadásának kérelmezésére.

A 6. cikk állapítja meg a gyanúsított vagy vádlott jogainak és érdekeinek a büntetőeljárás átadásáról szóló döntés meghozatalakor történő figyelembevételének szabályait. A megkereső hatóság köteles különösen tájékoztatni a gyanúsítottat vagy vádlottat a büntetőeljárás tervezett átadásáról, és lehetőséget biztosítani számukra véleménynyilvánításra, kivéve, ha ez veszélyezteti a nyomozás titkosságának biztosítását, és ha a gyanúsított vagy a vádlott tartózkodási helyét a megkereső hatóság észszerű erőfeszítései ellenére sem lehet megállapítani. A megkereső hatóságnak az átadásra vonatkozó döntés meghozatalakor ezt a véleményt megfelelően figyelembe kell vennie.

A 7. cikk állapítja meg a sértett jogainak és érdekeinek a büntetőeljárás átadásáról szóló döntés meghozatalakor történő figyelembevételének szabályait. Különösen abban az esetben, ha a sértett a megkereső államban tartózkodik, a megkereső hatóság köteles tájékoztatni a sértettet a büntetőeljárás tervezett átadásáról, és lehetőséget biztosítani számára véleménynyilvánításra, amennyiben ez nem veszélyezteti a nyomozás titkossága biztosításának követelményét. A megkereső hatóságnak az átadásra vonatkozó döntés meghozatalakor ezt a véleményt megfelelően figyelembe kell vennie.

A 8. cikk előírja, hogy a megkeresett államban jogorvoslatot kell biztosítani a büntetőeljárás átadását elfogadó határozattal szemben.

A 9. cikk határozza meg a büntetőeljárás átadásának kérelmezésére vonatkozó eljárást. A büntetőeljárás átadása iránti kérelmet a javaslat mellékletében szereplő tanúsítványminta kitöltésével kell benyújtani. Ez a cikk meghatározza a kérelem és a kérelmet kísérő egyéb írásos információk fordítására vonatkozó követelményeket is. A javaslat a kérelem közvetlen továbbítását írja elő a megkereső és megkeresett hatóság között, de tartalmazza a központi hatóságok általi segítségnyújtás lehetőségét is.

A 10. cikk előírja a megkereső hatóságnak, hogy indokolatlan késedelem nélkül tájékoztassa a megkeresett hatóságot a büntetőeljárást érintő minden olyan eljárási cselekményről vagy intézkedésről, amelyet a megkereső államban a megkeresés továbbítását követően foganatosítottak.

A 11. cikk biztosít lehetőséget arra, hogy a megkereső hatóság a megkeresett hatóság átruházás elfogadásáról szóló határozatának kézhezvétele előtt bármikor visszavonhassa a büntetőeljárás átadására irányuló kérelmét.

A 12. cikk előírja, hogy a megkeresett hatóságnak döntést kell hoznia arról, hogy elfogadja-e a büntetőeljárás átadását, és amennyiben a büntetőeljárás átadásának elfogadása mellett döntött, nemzeti jogával összhangban meg kell tennie a szükséges intézkedéseket. A megkeresett hatóság továbbra is szabadon dönthet arról, hogy milyen lépéseket tegyen a megkeresés alapjául szolgáló bűncselekmény tekintetében. E rendelet egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy az beavatkozna a nemzeti jogban biztosított ügyészi mérlegelési jogkörbe, és nem áll fenn kötelezettség az átadott ügyekben a büntetőeljárás lefolytatására. Ez a rendelet arra is kötelezi a megkereső hatóságot, hogy továbbítsa az ügy aktájából a szükséges iratokat a megkeresett hatóságnak, miután az elfogadta a büntetőeljárás átadását, de a megkereső és a megkeresett hatóságra bizza, hogy egymás között konzultáljanak és állapodjanak meg arról, hogy mely iratokat kell megküldeni és lefordítani.

A 13. cikk tételesen felsorolja a büntetőeljárás átadása kötelező és nem kötelező megtagadásának okait. A kötelező megtagadási okok olyan helyzetekre vonatkoznak, amikor az átadás tárgyát képező büntetőeljárás alapjául szolgáló tényállás esetében a büntetőeljárás megindítása a megkeresett államban nem lenne lehetséges, például az a magatartás, amelyre az átadást kérik, a megkeresett államban nem minősül bűncselekménynek. A nem kötelező megtagadási okok olyan egyéb helyzeteket fednek le, amelyek a büntetőeljárás átvételének akadályát képezhetik. Lehetővé teszik a megkeresett hatóság számára különösen az olyan büntetőeljárás átadásának megtagadását, ami megítélése szerint nem szolgálja a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatás érdekét.

A hatékony határokon átnyúló eljárások biztosítása érdekében a 14. cikk határidőt ír elő az átadás elfogadásáról szóló döntés meghozatalára. Előírja továbbá a határidő félbeszakadását arra az esetre, ha valamely jogosultság vagy mentesség alóli felmentést kell kérelmezni.

A 15. cikk szorgalmazza, hogy a megkereső és a megkeresett hatóság a rendelet hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében haladéktalanul konzultáljon egymással.

A 16. cikk rögzíti, hogy a megkereső és a megkeresett hatóság az eljárás bármely szakaszában kérheti az Eurojust vagy az Európai Igazságügyi Hálózat segítségét.

A 17. cikk előírja, hogy minden tagállam maga viseli a büntetőeljárás átadásával kapcsolatos költségeit, azonban a megkereső hatóság bizonyos esetekben költségmegosztási javaslatot nyújthat be a megkeresett hatóságnak.

A 18. cikk ad lehetőséget az igazgatási segítségnyújtás alkalmazásában központi hatóságok kijelölésére. Ha valamely tagállam élni kíván ezzel a lehetőséggel, a 30. cikkel összhangban értesítenie kell a Bizottságot a kijelölt központi hatóságról.

3. FEJEZET: A BÜNTETŐELJÁRÁS ÁTADÁSÁNAK HATÁSAI

Ez a fejezet a büntetőeljárás átadásának hatásait határozza meg.

A 19. cikk előírja, hogy a megkereső államban az átadott büntetőeljárást fel kell függeszteni vagy meg kell szüntetni az azt megerősítő információ kézhezvételekor, hogy a megkeresett hatóság átveszi a büntetőeljárást. A megkereső hatóság csak akkor folytathatja vagy nyithatja meg újra a büntetőeljárást, ha a megkeresett hatóság határozatot hoz annak megszüntetéséről, feltéve, hogy az ilyen határozat nem ütközik a *ne bis in idem* elvébe. A sértett azon lehetősége, hogy a megkereső államban kezdeményezze vagy kérje a büntetőeljárás újbóli megnyitását az adott állam nemzeti jogával összhangban, mindaddig változatlanul fennáll, amíg az nem ütközik a *ne bis in idem* elvébe.

A 20. cikk előírja, hogy az átadást követően a büntetőeljárásra a megkeresett állam nemzeti joga és eljárásai vonatkozik. A szóban forgó büntetőeljárás céljából a megkereső államban gyűjtött bármely cselekménynek, nyomozati intézkedésnek vagy bizonyítéknak ugyanolyan érvényesnek kell lennie a megkeresett államban, mintha azt annak hatóságai érvényesen hajtották volna végre, kivéve, ha ez ellentétes a megkeresett állam jogának alapelveivel. A büntetőeljárás átadása esetén a megkeresett államnak saját nemzeti jogát kell alkalmaznia a szóban forgó bűncselekményre a büntetőjogi szankció meghatározásához. Ha a bűncselekményt a megkereső állam területén követték el, a büntetőjogi szankció meghatározásakor a megkeresett hatóságok a megkeresett állam jogával összhangban a vádlott javára figyelembe vehetik a megkereső állam jogában előírt legmagasabb büntetési

tételt. A rendelkezés célja az olyan helyzetek elkerülése, amikor a büntetőeljárás átadása azt eredményezi, hogy a megkeresett állam magasabb büntetést alkalmaz, mint a megkereső államban ugyanazért a bűncselekményért előírányzott legsúlyosabb büntetés. Ez a jogbiztonság és az érintett gyanúsítottak vagy vádlottak számára az alkalmazandó jog előreláthatósága elvének való megfelelés biztosítását szolgálja.

A 21. cikk kötelezi a megkeresett hatóságot a megkereső hatóságnak a büntetőeljárás végén hozott határozatokról történő tájékoztatására.

4. FEJEZET: KOMMUNIKÁCIÓS ESZKÖZÖK

Ez a fejezet tartalmaz rendelkezéseket a megkereső és a megkeresett hatóságok közötti, valamint a központi hatóságokkal és az Eurojusttal decentralizált informatikai rendszeren keresztül folytatott elektronikus kommunikáció eszközeiről.

5. FEJEZET: ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Ez a fejezet rendelkezéseket tartalmaz a statisztikákról, a jelentéstételről, a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásáról abban az esetben, ha módosítani kell az e javaslatához csatolt tanúsítványt, a tagállami értesítésekről, a javaslatnak a nemzetközi megállapodásokhoz és egyezményekhez való viszonyáról, valamint átmeneti rendelkezéseket a decentralizált informatikai rendszer használatának kötelezettsége előtt a hatóságok közötti kommunikáció eszközeiről.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE**a büntetőeljárás átadásáról**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 82. cikke (1) bekezdésének b) és d) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére⁴⁰,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Unió célul tűzte ki a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fenntartását és fejlesztését.
- (2) A „Hágai Program: a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének erősítése az Európai Unióban”⁴¹ előírja a tagállamoknak, hogy mérlegeljék annak lehetőségét, hogy a határokon átnyúló többoldalú ügyekben a büntetőeljárást egy tagállamban összpontosítsák a büntetőeljárás lefolytatása hatékonyságának növelése és a megfelelő igazságszolgáltatás garantálása érdekében.
- (3) A büntetőügyekben hozott határozatok kölcsönös elismerése elvének végrehajtását célzó intézkedési program⁴² olyan eszköz létrehozását kéri, amely lehetővé teszi a büntetőeljárások más tagállamoknak történő átadását.
- (4) A tagállamok közötti igazságügyi együttműködés továbbfejlesztésére van szükség a hatékony és megfelelő büntető igazságszolgáltatás erősítése érdekében a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló közös térségen belül, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a bűncselekmények esetében a legjobb helyzetben lévő tagállam folytasson nyomozást vagy vonja azokat büntetőeljárás alá. A büntetőeljárások átadására vonatkozó, a tagállamokra vonatkozó közös szabályok segíthetnek különösen annak megakadályozásában, hogy különböző tagállamokban ugyanazon tényállásra és ugyanazon személyre vonatkozóan szükségtelenül párhuzamos büntetőeljárások folyhassanak, amely büntetőeljárások a *ne bis in idem* elv sérelmét eredményezhetik. Csökkenthetik egyben az ugyanazon tényállásra vagy ugyanazon személyre vonatkozóan különböző tagállamokban lefolytatott többszöri büntetőeljárások számát is. Céljuk továbbá annak biztosítása, hogy a büntetőeljárás átadására sor kerülhessen, amennyiben valamely személy európai elfogatóparancs

⁴⁰ HL C... , . . o.

⁴¹ HL C 53., 2005.3.3., 1. o.

⁴² HL C 12., 2001.1.15., 10. o.

alapján büntetőeljárás lefolytatása céljából⁴³ történő átadása késik vagy azt megtagadják például olyan okok miatt, hogy a másik tagállamban párhuzamos büntetőeljárás folyik ugyanazon bűncselekmény miatt, annak érdekében, hogy az eljárás alá vont személy büntetlensége elkerülhető legyen.

- (5) A büntetőeljárások átadására vonatkozó közös szabályok elengedhetetlenek a határokon átnyúló bűnözés elleni eredményes küzdelemhez is. Ez különösen fontos a szervezett bűnözői csoportok által elkövetett bűncselekmények esetében, mint például a kábítószer-kereskedelem, az illegális bevándorlók csempészése, az emberkereskedelem, a tűzfegyverek tiltott kereskedelme, a környezeti bűnözés, az informatikai bűnözés vagy a pénzmosás. A több tagállamban tevékenykedő szervezett bűnözői csoportok felelőssége vonása komoly nehézségeket okozhat az érintett hatóságok számára. A büntetőeljárások átadása fontos eszköz, amely erősítené az egész Unióban a tagállamokban működő szervezett bűnözői csoportok elleni küzdelmet.
- (6) A megkereső és a megkeresett hatóságok között a büntetőeljárások átadásával kapcsolatos eredményes együttműködés biztosítása érdekében az említett szabályokat jogilag kötelező erejű és közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktusban kell megállapítani.
- (7) Ezt a rendeletet alkalmazni kell a büntetőeljárás keretében benyújtott minden kérelemre. A büntetőeljárás az uniós jog autonóm fogalma, amelyet az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlata ellenére az Európai Unió Bírósága attól az időponttól kezdődőnek tekint, amikor egy tagállam illetékes hatóságai tájékoztatják a személyeket arról, hogy bűncselekmény elkövetésével gyanúsítják vagy vádolják őket, és az eljárás befejezéséig tart, amely alatt annak a kérdésnek a végleges eldöntését érti, hogy a gyanúsított vagy vádlott elkövette-e a bűncselekményt, beleértve adott esetben az ítélet és a fellebbezés elbírálását.
- (8) A 2009/948/IB tanácsi kerethatározat⁴⁴ célja az olyan helyzetek megelőzése, amelyben ugyanazon személlyel szemben ugyanazon tényállás miatt különböző tagállamokban folynak párhuzamosan büntetőeljárások, amely végül azon eljárások két vagy több tagállamban jogerős lezárásához vezethet. Ezért eljárást állapít meg a tagállami illetékes hatóságok közvetlen konzultációjára annak érdekében, hogy konszenzusra jussanak bármilyen olyan tényleges megoldást illetően, amelynek célja a párhuzamos eljárások hátrányos következményeinek és az érintett illetékes hatóságok idő- és forráspazarlásának az elkerülése. Ha az érintett tagállamok illetékes hatóságai az említett kerethatározattal összhangban folytatott konzultációt követően úgy határoznak, hogy a büntetőeljárások átadása révén az eljárásokat egy tagállamban összpontosítják, az átadáshoz ezt a rendeletet kell használni.
- (9) A büntetőügyek területére vonatkozó egyéb jogi eszközök – különösen a konkrét bűncselekménytípusokkal kapcsolatosak, mint például az (EU) 2017/541 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴⁵, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat⁴⁶ és a

⁴³ A Tanács 2002/584/IB kerethatározata (2002. június 13.) az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról (HL L 190., 2002.7.18., 1. o.).

⁴⁴ A Tanács 2009/948/IB kerethatározata (2009. november 30.) a joghatóság gyakorlásával kapcsolatos, büntetőeljárások során felmerülő összeütközések megelőzéséről és rendezéséről (HL L 328., 2009.12.15., 42. o.).

⁴⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/541 irányelve (2017. március 15.) a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról (HL L 88., 2017.3.31., 6. o.).

2008/841/IB tanácsi kerethatározat⁴⁷ – tartalmazzák az eljárások egyetlen tagállamban központosítása céljával figyelembe veendő tényezőkre hivatkozó rendelkezéseket, ha ugyanazon tényállás alapján több tagállam is lefolytathatja érvényesen a büntetőeljárást. Amennyiben az érintett tagállamok illetékes hatóságai az említett jogi aktusoknak megfelelő együttműködést követően úgy határoznak, hogy a büntetőeljárások átadása révén a büntetőeljárásokat egyetlen tagállamban központosítják, ezt a rendeletet kell használni az ilyen átadásra.

- (10) Számos uniós jogi aktust fogadtak el a kölcsönös elismerés elvének a büntetőügyekben hozott ítéletek más tagállamokban történő végrehajtására való alkalmazásáról, különösen a 2005/214/IB⁴⁸, a 2008/909/IB⁴⁹ és a 2008/947/IB⁵⁰ tanácsi kerethatározatot. E rendeletnek az említett kerethatározatok rendelkezéseit ki kell egészítenie, és úgy kell értelmezni, hogy a rendelet nem érinti azok alkalmazását.
- (11) Ez a rendelet nem érinti az egyéb uniós jogi aktusok által szabályozott saját kezdeményezésű információcserét.
- (12) Ez a rendelet nem vonatkozik az olyan ügyek áthelyezésére, egyesítésére vagy felosztására vonatkozó határozatokra, amelyekben az Európai Ügyészség az (EU) 2017/1939 tanácsi rendelettel összhangban gyakorolta a hatáskörét⁵¹.
- (13) E rendelet alkalmazásában a tagállamoknak olyan módon kell kijelölniük az illetékes hatóságokat, amely előmozdítja az említett hatóságok közötti közvetlen kapcsolat elvét.
- (14) A büntetőeljárások átadására irányuló kérelmek adminisztratív továbbítása és fogadása, valamint az ilyen megkeresésekkel kapcsolatos egyéb hivatalos levelezés céljából a tagállamok egy vagy több központi hatóságot jelölhetnek ki, ha arra belső jogrendszerük szerkezete miatt szükség van. Az említett központi hatóságok adminisztratív támogatást is nyújthatnak, koordináló és segítő szerepet tölthetnek be, megkönnyítve és előmozdítva a büntetőeljárások átadása iránti kérelmek elfogadását.
- (15) Egyes uniós jogi aktusok már megkövetelik a tagállamoktól, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy bizonyos – például terrorista tevékenységekkel⁵² vagy az euró hamisításával⁵³ kapcsolatos – bűncselekmények

⁴⁶ A Tanács 2002/475/IB kerethatározata (2002. június 13.) a terrorizmus elleni küzdelemről (HL L 164., 2002.6.22., 3. o.).

⁴⁷ A Tanács 2008/841/IB kerethatározata (2008. október 24.) a szervezett bűnözés elleni küzdelemről (HL L 300., 2008.11.11., 42. o.).

⁴⁸ A Tanács 2005/214/IB kerethatározata (2005. február 24.) a kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról (HL L 76., 2005.3.22., 16. o.).

⁴⁹ A Tanács 2008/909/IB kerethatározata (2008. november 27.) a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról (HL L 327., 2008.12.5., 27. o.).

⁵⁰ A Tanács 2008/947/IB kerethatározata (2008. november 27.) a kölcsönös elismerés elvének az ítéletekre és próbaidőt megállapító határozatokra való, a próbaidő alatti magatartási szabályok és alternatív szankciók felügyelete céljából történő alkalmazásáról (HL L 337., 2008.12.16., 102. o.).

⁵¹ A Tanács (EU) 2017/1939 rendelete (2017. október 12.) az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről (HL L 283., 2017.10.31., 1. o.).

⁵² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/541 irányelve (2017. március 15.) a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról (HL L 88., 2017.3.31., 6. o.).

⁵³ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/62/EU irányelve (2014. május 15.) az euró és más pénznemek hamisítás elleni, büntetőjog általi védelméről, valamint a 2000/383/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 151., 2014.5.21., 1. o.).

tekintetében joghatóságot alapítsanak ügyekben, amelyekben valamely személy átadását megtagadják.

- (16) Ez a rendelet bizonyos esetekben joghatóságot alapít annak biztosítása érdekében, hogy az e rendelettel összhangban átadandó büntetőeljárásokhoz – amennyiben a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatás megkívánja – a megkeresett állam gyakorolhassa joghatóságát azon bűncselekmények tekintetében, amelyekre a megkereső állam jogát kell alkalmazni. A megkeresett államnak joghatósággal kell rendelkeznie azon bűncselekmények tárgyalására, amelyekre az átadást kéri, amennyiben ezt a tagállamot tekintik a büntetőeljárás lefolytatására a legmegfelelőbb helyzetben levőnek.
- (17) Az említett joghatóságot meg kell állapítani olyan helyzetekben, amikor a megkeresett állam egy olyan gyanúsított vagy vádlott átadását tagadja meg, aki ellen európai elfogatóparancsot adtak ki, és aki a megkeresett államban tartózkodik, és annak állampolgára vagy ott van a lakóhelye, amennyiben az elutasítás az e rendeletben említett konkrét indokokon alapul. A megkeresett államnak akkor is rendelkeznie kell joghatósággal, ha a bűncselekmény főként a megkeresett államban fejt ki hatásait vagy ott okoz kárt. A kárt minden esetben figyelembe kell venni, ha az a bűncselekmény egyik tényállási eleme, a megkeresett állam jogával összhangban. A megkeresett államnak akkor is joghatósággal kell rendelkeznie, ha az adott államban ugyanazon gyanúsított vagy vádlott ellen más tényállás vonatkozásában már folyamatban van a büntetőeljárás, hogy az ilyen személy valamennyi bűnösségét egyetlen büntetőeljárásban lehessen megítélni, vagy ha más személyek ellen az adott államban van folyamatban büntetőeljárás ugyanazon vagy kapcsolódó tényállással kapcsolatban, ami különösen fontos lehet egy bünszervezet nyomozásának és büntetőeljárás alá vonásának egy tagállamba történő összpontosítása szempontjából. Mindkét esetben az átadandó büntetőeljárás gyanúsítottjának vagy vádlottjának a megkeresett állam állampolgárának kell lennie vagy a lakóhelyének ott kell lennie.
- (18) E rendelet céljának teljesítése és a joghatósági összeütközések megelőzése érdekében, különös tekintettel azokra a tagállamokra, amelyek jogrendszere – vagy egyes bűncselekmények üldözése – a büntetőeljárás kötelező lefolytatásán alapul, a megkereső államnak az átadás kérésekor le kell mondania joghatóságáról az érintett személy azon bűncselekmény miatt büntetőeljárás alá vonása tekintetében, amely miatt az átadást kéri. Ennek alapján a megkereső állam illetékes hatóságainak képesnek kell lenniük arra, hogy az előttük indított büntetőeljárást megszüntessék a büntetőeljárás lefolytatására kedvezőbb helyzetben lévő tagállam javára, még akkor is, ha a nemzeti joggal összhangban kötelessége lenne a büntetőeljárás lefolytatása. A joghatóságról való ilyen lemondás nem érintheti az e rendeletben a megkereső államban a büntetőeljárás átadásának hatásaira vonatkozó rendelkezéseket.
- (19) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi az Európai Unió Alapjogi Chartájában (Charta) és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben elismert elveket.
- (20) Ez a rendelet nem érinti az uniós jogban – például a Chartában, az eljárási jogokról szóló 2010/64/EU⁵⁴, 2012/13/EU⁵⁵, 2013/48/EU⁵⁶, (EU) 2016/343⁵⁷, (EU) 2016/800⁵⁸ és (EU) 2016/1919⁵⁹ irányelvben – rögzített eljárási jogokat.

⁵⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/64/EU irányelve (2010. október 20.) a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról (HL L 280., 2010.10.26., 1. o.).

⁵⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/13/EU irányelve (2012. május 22.) a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról (HL L 142., 2012.6.1., 1. o.).

- (21) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy e rendelet alkalmazása során figyelembe vegyék a kiszolgáltatott személyek szükségleteit. A (2013/C 378/02) bizottsági ajánlás⁶⁰ szerint kiszolgáltatott gyanúsítottak vagy vádlottak tekintendő minden olyan gyanúsított vagy vádlott, aki nem képes megérteni a büntetőeljárást vagy abban hatékonyan részt venni életkora, szellemi vagy fizikai állapota vagy bármilyen esetleges fogyatékosága miatt.
- (22) Hasonlóképpen, a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy e rendelet alkalmazása során a C(2022) 8987 final bizottsági ajánlással összhangban figyelembe vegyék az előzetes letartóztatásban lévő gyanúsítottak és vádlottak eljárási jogait⁶¹.
- (23) Ez a rendelet nem írhat elő kötelezettséget a büntetőeljárás átadásának kérésére. A büntetőeljárás átadása iránti kérelem kibocsátásának értékelése során a megkereső hatóságnak meg kell vizsgálnia, hogy az átadás szükséges és helyénvaló-e. Ezt az értékelést eseti alapon kell elvégezni azon tagállam azonosítása érdekében, amely a legmegfelelőbb helyzetben van a szóban forgó bűncselekmény büntetőeljárás alá vonására.
- (24) A büntetőeljárás átadása iránti kérelem indokoltságának értékelése során a megkereső hatóságnak több szempontot is figyelembe kell vennie, amelyek prioritását és súlyát az egyes egyedi esetek tényállása és érdeme alapján kell megállapítani. Az igazságosság érdekében minden lényeges tényezőt figyelembe kell venni. Például, ha a bűncselekményt részben vagy egészben a megkeresett állam területén követték el, vagy a bűncselekmény által okozott hatások vagy károk nagy része a megkeresett állam területén jelentkezett, ez az állam a büntetőeljárás lefolytatására megfelelőbb helyzetben lévőnek tekinthető, tekintettel arra, hogy az összegyűjtendő bizonyítékok, például a tanúk és sértettek vallomásai vagy szakértői vélemények a megkeresett államban vannak, és így a büntetőeljárást átadása esetén azok könnyebben összegyűjthetők. Ezen túlmenően a későbbi kártérítési eljárások megkeresett államban történő megindítását megkönnyítené, ha a büntetőjogi felelősség megállapítására irányuló eljárást is ugyanabban a tagállamban folytatnák le. Hasonlóképpen, ha a bizonyítékok többsége a megkeresett államban található, a büntetőeljárás átadása elősegítheti a bizonyítékok megkeresett állam jogával összhangban történő összegyűjtését és későbbi elfogadhatóságát.

⁵⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/48/EU irányelve (2013. október 22.) a büntetőeljárás során és az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról, valamint valamely harmadik félnek a szabadságelvonáskor történő tájékoztatásához való jogról és a szabadságelvonás ideje alatt harmadik felekkel és a konzuli hatóságokkal való kommunikációhoz való jogról (HL L 294., 2013.11.6., 1. o.).

⁵⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/343 irányelve (2016. március 9.) a büntetőeljárás során az ártatlanság védelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről (HL L 65., 2016.3.11., 1. o.).

⁵⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/800 irányelve (2016. május 11.) a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról (HL L 132., 2016.5.21., 1. o.).

⁵⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1919 irányelve (2016. október 26.) a büntetőeljárások során a gyanúsítottak és a vádlottak, valamint az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban a keresett személyek költségmentességéről (HL L 297., 2016.11.4., 1. o.).

⁶⁰ A Bizottság 2013/C 378/02 ajánlása (2013. november 27.) a büntetőeljárás során gyanúsított és vádlott kiszolgáltatott személyekre vonatkozó eljárási biztosítékokról (HL C 378., 2013.12.24., 8. o.).

⁶¹ A Bizottság C(2022) 8987 final ajánlása (2022. december 8.) az előzetes letartóztatásba vont gyanúsítottak és vádlottak eljárási jogairól és a fogva tartás anyagi körülményeiről.

- (25) Ha a gyanúsított vagy vádlott a megkeresett állam állampolgára, vagy abban az államban van a lakóhelye, a büntetőeljárás átadása indokolt lehet a gyanúsított vagy vádlott azon jogának biztosítása érdekében, hogy a tárgyaláson jelen lehessen, az (EU) 2016/343 irányelvvel összhangban. Hasonlóképpen, ha a sértettek többsége a megkeresett állam állampolgára vagy ott van a lakóhely, az átadás indokolt lehet annak érdekében, hogy a sértettek egyszerűen részt vehessenek a büntetőeljárásban, és az eljárás során őket tanúként ténylegesen kihallgathassák. Azokban az esetekben, amikor a megkeresett államban az e rendeletben meghatározott okokból megtagadják az európai elfogatóparancs hatálya alatt álló gyanúsított vagy vádlott átadását, az átadás akkor is indokolt lehet, ha az adott személy a megkeresett államban tartózkodik, de nem az adott állam állampolgára vagy lakosa.
- (26) A megkereső hatóság feladata a rendelkezésére álló anyagok alapján annak értékelése, hogy alapos okkal feltételezhető-e, hogy a gyanúsított, a vádlott vagy a sértett a megkeresett államban él. Ha csak korlátozott információk állnak rendelkezésre, az említett értékelés a megkereső és a megkeresett hatóságok közötti konzultációk tárgyát is képezheti. Jelentősek lehetnek az arra utaló különféle objektív körülmények, hogy az érintett személy érdekeinek szokásos központját egy adott tagállamban hozta létre, vagy szándéka erre irányul. Lehetnek alapos okok annak feltételezésére, hogy egy személy a megkeresett államban tartózkodik, különösen, ha valamely személyt a megkeresett államban állandó lakosként vettek nyilvántartásba, személyi igazolvánnyal, tartózkodási engedéllyel vagy hivatalos tartózkodási nyilvántartásba vétellel. Ha ez a személy a megkeresett államban nincs nyilvántartásba véve, a lakóhelyet jelezheti az a tény, hogy valamely személy kifejezésre juttatta azon szándékát, hogy az adott tagállamban telepedik le, vagy az adott tagállamban állandó tartózkodását követően bizonyos kapcsolatokra tett szert azzal a tagállammal, amelyek hasonló fokúak, mint az adott tagállamban hivatalos lakóhely létesítéséből eredő kapcsolatok. Annak megállapítása érdekében, hogy egy adott helyzetben elegendő kapcsolat áll-e fenn az érintett személy és a megkeresett állam között, és észszerű okkal feltételezhető-e, hogy az érintett személy ebben az államban tartózkodik, figyelembe kell venni az adott személy helyzetét jellemző különböző objektív tényezőket, amelybe beletartozik különösen a megkeresett államban való tartózkodásának hossza, jellege és feltételei, vagy a megkeresett állammal fennálló családi vagy gazdasági kapcsolatok. A nyilvántartásba vett jármű, telefonszám nyilvántartásba vétele, bankszámla, az a tény, hogy a személy tartózkodása a megkeresett államban megszakítás nélküli volt, vagy egyéb objektív tényezők jelentőségük lehetnek annak eldöntésekor, hogy az érintett személy megkeresett államban tartózkodása alapos okkal feltételezhető-e. A megkeresett államban tett rövid látogatás, nyaralás – akár egy nyaralóban –, vagy hasonló, további lényeges kapcsolat nélküli tartózkodás nem elég annak megállapításához, hogy valaki az adott tagállamban lakik. Másrészt a legalább három hónapos megszakítás nélküli tartózkodás a legtöbb esetben elegendőnek tekinthető a lakóhely megállapításához.
- (27) A büntetőeljárás átadása akkor is indokolt lehet, ha a gyanúsított vagy vádlott ellen ugyanazon vagy más tényállás miatt büntetőeljárás van folyamatban a megkeresett államban, vagy ha ugyanazon vagy kapcsolódó tényállás miatt a gyanúsított vagy vádlott ellen olyan büntetőeljárás van folyamatban a megkeresett államban, pl. határokon átnyúló bűnszervezetek elleni büntetőeljárások esetében, ahol különböző társtettesként vádolt más személyeket különböző tagállamokban vonhatnak büntetőeljárás alá. Ezen túlmenően, ha a gyanúsított vagy vádlott a megkeresett államban egy másik bűncselekmény miatt szabadságelvonással járó büntetést tölt vagy kell letöltenie, a büntetőeljárás átadása indokolt lehet az elítélt azon jogának

biztosítása érdekében, hogy megkeresett államban büntetésének töltése alatt jelen lehessen azon tárgyaláson, amelyre a büntetőeljárás átadását kérelmezik. Ezenkívül a megkereső hatóságoknak kellően meg kell fontolniuk, hogy a büntetőeljárás átadása elősegítheti-e az érintett személy szociális rehabilitációjának célját abban az esetben, ha az ítéletet a megkeresett államban hajtánák végre: ebből a célból figyelembe kell venni a személynek a megkeresett államhoz való kötődését, hogy azt a család helyének tekinti-e, valamint a megkeresett államhoz fűződő egyéb nyelvi, kulturális, társadalmi vagy gazdasági kapcsolatokat.

- (28) A büntetőeljárás átadásának kérelmezésekor a megkereső hatóságnak figyelembe kell vennie annak lehetőségét, hogy a bírósági határozatok kölcsönös elismerésének meglévő eszközei, például a 2014/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁶², és adott esetben a kölcsönös jogsegélyrévén szerezzen be bizonyítékokat más tagállamoktól, mielőtt fontolóra vennék a büntetőeljárás átadását azon az alapon, hogy a bizonyítékok többsége a megkeresett államban található.
- (29) A gyanúsítottak, vádlottak vagy sértettek számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy kérjék az őket érintő büntetőeljárásnak egy másik tagállamnak való átadását. Ezek a megkeresések azonban nem kötelezhetik a megkereső vagy a megkeresett hatóságot a büntetőeljárás átadására vagy annak kérelmezésére. Ha a hatóságok a gyanúsított vagy vádlott, illetve a sértett, vagy megbízásukból egy ügyvéd által benyújtott átadási kérelem alapján szereznek tudomást párhuzamos büntetőeljárásról, úgy a 2009/948/IB kerethatározat alapján egyeztetési kötelezettség terheli őket.
- (30) A megkereső hatóságnak a lehető leghamarabb tájékoztatnia kell a gyanúsítottat vagy a vádlottat a tervezett átadásról, és lehetőséget kell biztosítania az említett személy számára arra, hogy az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban szóban vagy írásban kifejtse véleményét, hogy a hatóságok az átadási kérelem benyújtása előtt figyelembe vehessék jogos érdekeit. A gyanúsított vagy vádlott tervezett átadásról való tájékoztatáshoz fűződő jogos érdekének értékelésekor a megkereső hatóságnak figyelembe kell vennie a nyomozás titkossága biztosításának szükségességét és az adott személlyel szembeni büntetőeljárás veszélyeztetésének kockázatát, például amikor arra fontos közérdek védelme érdekében van szükség, azaz olyan esetekben, amikor az említett tájékoztatás veszélyeztetheti a folyamatban lévő titkos nyomozásokat, vagy súlyos nemzetbiztonsági kárt okozhat a büntetőeljárás megindításának helye szerinti tagállamban. Ha a megkereső hatóság észszerű erőfeszítései ellenére sem képes a gyanúsított vagy vádlott személy tartózkodási helyét megállapítani, az említett személy tájékoztatása kötelezettségének e körülmények megváltozásának pillanatától kell érvényesülnie.
- (31) E rendelet alkalmazása során figyelembe kell venni a sértettek 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott jogait⁶³. Ez a rendelet nem értelmezhető úgy, hogy megakadályozza a tagállamokat abban, hogy a nemzeti jog alapján az uniós jogban meghatározottaknál szélesebb körű jogokat biztosítsanak a sértetteknek.
- (32) A büntetőeljárás átadásáról szóló határozat meghozatalakor a megkereső hatóságnak kellően figyelembe kell vennie a sértettek jogos érdekeit, védelmüket is ideértve, és fel

⁶² Az Európai Parlament és a Tanács 2014/41/EU irányelve (2014. április 3.) a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról (HL L 130., 2014.5.1., 1. o.).

⁶³ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/29/EU irányelve (2012. október 25.) a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 315., 2012.11.14., 57. o.).

kell mérnie, hogy a büntetőeljárás átadása hátrányos lehet-e a sértett számára jogainak az érintett büntetőeljárásban történő hatékony gyakorlása szempontjából. Ez magában foglalja például a sértettek számára azon lehetőség és módozatok elérhetőségét, hogy a tárgyalás során a megkeresett államban tanúskodjanak, ha az nem a lakóhelyük szerinti tagállam. Ezenkívül meg kell fontolni annak lehetőségét, hogy a sértettek – például tanúktól és szakértőktől – bizonyítékot szerezzenek és terjesszenek be, kártérítést követeljenek, vagy igénybe vegyék a megkeresett állam tanúvédelmi programjait. A büntetőeljárás átadása a sértettek kártérítéshez való jogát nem érintheti. Ez a rendelet nem érinti a nemzeti eljárásokban a sértettek kártalanítására és tulajdonának visszaszolgáltatására vonatkozó szabályokat.

- (33) Ha biztosítani kell, hogy a megkereső államban a sértettnek nyújtott védelem a megkeresett államban is folytatódjon, a megkereső állam illetékes hatóságainak fontolóra kell venniük az európai védelmi határozatnak a 606/2013/EU európai parlament és tanácsi rendelettel⁶⁴ vagy a 2011/99/EU európai parlament és tanácsi irányelvvel⁶⁵ összhangban történő kibocsátását.
- (34) A megkeresett államnak biztosítania kell a gyanúsítottak és vádlottak, valamint a sértettek számára a büntetőeljárás átadását elfogadó határozattal szemben a hatékony jogorvoslathoz való hozzáférést a Charta 47. cikkével és a nemzeti jog szerint alkalmazandó eljárásokkal összhangban, amennyiben jogaikat e rendelet alkalmazása hátrányosan érinti.
- (35) E rendelet megfelelő alkalmazása feltételezi a megkereső és a megkeresett érintett hatóságok közötti kommunikációt, amelyeket ösztönözni kell arra, hogy szükség esetén konzultáljanak egymással e rendelet zökkenőmentes és hatékony alkalmazásának elősegítése érdekében, akár közvetlenül, akár adott esetben az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynökségén (Eurojust) keresztül.
- (36) A megkereső hatóságnak a büntetőeljárás átadása iránti kérelem benyújtása előtt szükség szerint kell konzultálnia a megkeresett hatósággal, különösen annak megállapítása érdekében, hogy a büntetőeljárás átadása a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatás érdekeit szolgálja-e, valamint ha a megkeresett hatóság valószínűleg az e rendelet szerinti megtagadási okok valamelyikére fog hivatkozni.
- (37) A büntetőeljárás átadása iránti kérelem továbbításakor a megkereső hatóságnak pontos és egyértelmű tájékoztatást kell adnia a megkeresés alapjául szolgáló körülményekről és feltételekről, valamint át kell adnia minden egyéb csatolt mellékletet és iratot annak érdekében, hogy a megkeresett hatóság a büntetőeljárás átadásáról megalapozott döntést tudjon hozni.
- (38) A megkeresett hatóság büntetőeljárás átadásának elfogadására vonatkozó határozatának meghozataláig a megkereső hatóságnak lehetőséget kell kapnia a kérelem visszavonására, például ha olyan további elemekről szerez tudomást, amelyek miatt az átadás a továbbiakban nem tűnik indokoltnak.
- (39) A megkeresett hatóságnak haladéktalanul, de legkésőbb a büntetőeljárás átadására irányuló kérelem kézhezvételétől számított 60 napon belül tájékoztatnia kell a megkereső hatóságot az indokolással ellátott határozatáról arról, hogy a büntetőeljárás átadását elfogadja-e. Egyedi esetekben, amikor a megkeresett hatóság nem tudja

⁶⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 606/2013/EU rendelete (2013. június 12.) a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről (HL L 181., 2013.6.29., 4. o.).

⁶⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/99/EU irányelve (2011. december 13.) az európai védelmi határozatról (HL L 338., 2011.12.21., 2. o.).

betartani ezt a határidőt például amiatt, mert úgy ítéli meg, hogy további információkra van szüksége, a túlzott késedelmek megelőzése érdekében ez a határidő csak további 30 nappal hosszabbítható meg.

- (40) A büntetőeljárás átadása az e rendeletben meghatározottaktól eltérő okból nem tagadható meg. A büntetőeljárás átadásának elfogadása érdekében az átadás tárgyát képező büntetőeljárás alapjául szolgáló tényállásnak a megkeresett államban büntetőeljárás alá vonhatónak kell lennie. A megkeresett hatóság nem fogadhatja el a büntetőeljárás átadását, ha a megkeresett államban nem minősül bűncselekménynek az a magatartás, amelyre az átadást kérik, vagy ha a megkeresett államnak az adott bűncselekményre nincs joghatósága, kivéve, ha az e rendeletben meghatározott joghatóságot gyakorolja. Ezenkívül a büntetőeljárás átadása nem fogadható el, ha a megkeresett államban a büntetőeljárás alá vonásnak egyéb akadályai vannak. A megkeresett hatóságnak lehetőséget kell kapnia arra is, hogy megtagadja a büntetőeljárás átadását, ha a gyanúsított vagy vádlott a megkeresett állam jogával összhangban valamely mentességet vagy jogosultságot élvez, például személyek bizonyos kategóriáival (például diplomatákkal) kapcsolatban vagy kifejezetten védett kapcsolatokban (például ügyvéd és ügyfél viszonyában), vagy ha a megkeresett hatóság megítélése szerint az átadást nem indokolják a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatáshoz fűződő érdekek, például amiatt, mert a büntetőeljárás átadása kérelmezésének egyik feltétele sem teljesül, vagy ha az átadási kérelem tanúsítványa hiányos, vagy azt a megkereső hatóság hibásan töltötte ki, így a megkeresett hatóság nem rendelkezik a büntetőeljárás átadása iránti kérelem elbírálásához szükséges információkkal.
- (41) A *ne bis in idem* Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 54–58. cikkében⁶⁶ és a Charta 50. cikkében meghatározottak szerinti elve az Európai Unió Bírósága értelmezése szerint a büntetőjog egyik alapvető alapelve, amely szerint a vádlottat nem szabad újra bíróság elé állítani vagy megbüntetni olyan bűncselekmény elkövetése miatt, amelynek tekintetében már jogerősen felmentették vagy elítélték. Ezért a megkeresett hatóságnak a büntetőeljárás átadását meg kell tagadnia, ha az ezzel az elvvel ellentétes lenne.
- (42) Mielőtt a megkeresett hatóság úgy döntene, hogy bármely megtagadási ok alapján nem fogadja el a büntetőeljárás átadása iránti kérelmet, konzultálnia kell a megkereső hatósággal a szükséges további információk beszerzése érdekében.
- (43) Ha a megkeresett hatóság elfogadja a büntetőeljárás átadását, annak a megkereső államban a büntetőeljárás felfüggesztését vagy megszüntetését kell eredményeznie a megkereső és a megkeresett államban a párhuzamos intézkedések megelőzése céljából. Ez nem érintheti azokat a nyomozásokat vagy egyéb eljárási intézkedéseket, amelyek a kölcsönös elismerési eszközökön alapuló határozatok végrehajtásához vagy az átadás tárgyát képező eljárásokhoz kapcsolódó kölcsönös jogsegély iránti megkeresések teljesítéséhez szükségesek. A „nyomozati vagy egyéb eljárási intézkedések” fogalmát tágan kell értelmezni, mivel az nem csak a bizonyítékok gyűjtése céljából végzett minden intézkedést foglalja magában, hanem az előzetes letartóztatást előíró eljárási cselekményt vagy bármely más ideiglenes intézkedést is. A visszaélészerű kifogások elkerülése és annak biztosítása érdekében, hogy a büntetőeljárást ne függesszék fel hosszú időre, ha a megkeresett államban felfüggesztő

⁶⁶ Egyezmény a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról (HL L 239., 2000.9.22., 19. o.).

hatályú jogorvoslatot vesznek igénybe, a megkereső államban a büntetőeljárás az említett jogorvoslatról szóló határozat megkeresett államban történő meghozataláig nem függeszthető fel, illetve nem szüntethető meg.

- (44) Ez a rendelet nem képezhet jogalapot személyek letartóztatására azzal a céllal, hogy a megkeresett államnak fizikailag átadják őket annak érdekében, hogy ez utóbbi büntetőeljárást indítson az adott személy ellen.
- (45) A megkeresett hatóságnak írásban tájékoztatnia kell a megkereső hatóságot a megkeresett államban folyó büntetőeljárás végén hozott határozatokról. A 2009/948/IB kerethatározat hasonló kötelezettséget ír elő, amennyiben az eljárások egy tagállamban történő összevonásáról megállapodás született. Ha a megkeresett hatóság úgy dönt, hogy megszünteti az átadás iránti kérelem alapjául szolgáló tényállással kapcsolatos büntetőeljárást, meg kell adnia a megszüntetés indokait is.
- (46) Ha a megkeresett hatóság úgy dönt, hogy az átadási kérelem alapjául szolgáló tényállással kapcsolatos büntetőeljárást megszünteti, a megkereső hatóság a büntetőeljárást folytathatja vagy újraindíthatja, amennyiben ez nem jár a *ne bis in idem* elv sérelmével, azaz ha ez a határozata a megkeresett állam joga szerint nem tiltja kifejezetten a büntetőeljárás folytatását, és ezért nem akadályozza az adott államban ugyanazon cselekmények miatti további eljárásokat. A sértetteknek lehetőséget kell kapniuk arra, hogy a megkereső államban megindíthassák a büntetőeljárást, vagy kérhessék annak újbóli megnyitását az adott állam nemzeti jogával összhangban, amennyiben ez nem jár a *ne bis in idem* elv sérelmével.
- (47) A büntetőeljárás e rendelettel összhangban történő átadását követően a megkeresett hatóságnak a vonatkozó nemzeti jogát és eljárásait kell alkalmaznia. E rendelet egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy az beavatkozik a nemzeti jogban biztosított ügyészi mérlegelési jogkörbe.
- (48) A megkeresett államnak saját nemzeti jogát kell alkalmaznia a szóban forgó bűncselekményre alkalmazandó büntetőjogi szankció meghatározásához. Olyan esetben, ha a bűncselekményt a megkereső állam területén követték el, a megkeresett hatóságok a büntetőjogi szankció meghatározásakor a megkeresett állam jogával összhangban figyelembe vehetik a megkereső állam jogában előírt legmagasabb büntetési tételt, amennyiben ez a vádlott számára kedvezőbb. Az érintett gyanúsítottak vagy vádlottak számára a jogbiztonság bizonyos fokának és az alkalmazandó jog előreláthatóságának biztosítása érdekében ezt figyelembe kell venni azokban a helyzetekben, amikor a büntetőeljárás átadása a megkeresett államban magasabb büntetés kiszabásához vezetne, mint a megkereső államban ugyanazon bűncselekményért kiszabható legmagasabb büntetési tétel. Ha a megkeresett állam joghatósága kizárólag ezen a rendeleten alapul, a megkereső állam jogában előírt legmagasabb büntetési tételt minden esetben figyelembe kell venni.
- (49) A tagállamok nem követelhetik egymástól az e rendelet alkalmazásával összefüggésben felmerülő költségek megtérítését. Ha azonban a megkereső államban jelentős vagy rendkívüli költségek merültek fel a megkeresett államnak átadandó aktában található iratok fordításával kapcsolatban, a megkeresett hatóságnak mérlegelnie kell a megkereső hatóság költségek megosztására vonatkozó javaslatát.
- (50) Az Unió valamennyi hivatalos nyelvére lefordított szabványosított tanúsítvány használata meg fogja könnyíteni a megkereső és a megkeresett hatóságok közötti együttműködést és információcserét, lehetővé téve számukra az átadási kérelemről a

gyorsabban és hatékonyabb határozathozatalt. Egyben csökkenti a fordítási költségeket és hozzájárul a kérelmek minőségének javításához.

- (51) A tanúsítvány csak a megkeresett hatóság kérelemmel kapcsolatos határozatának megkönnyítéséhez szükséges személyes adatokat tartalmazhatja. A tanúsítványnak tartalmaznia kell a személyes adatok kategóriáinak megjelölését, például azt, hogy az érintett személy gyanúsított, vádlott vagy sértett, valamint az egyes kategóriákra vonatkozó konkrét mezőket.
- (52) A büntetőeljárás átadásának kérelmezésére szolgáló tanúsítvány esetleges fejlesztési igényeinek hatékony kezelése érdekében a Bizottságot e rendelet mellékletének módosítása érdekében fel kell ruházni jogi aktusok Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban történő elfogadására vonatkozó hatáskörrel. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során – többek között szakértői szinten – megfelelő konzultációkat folytasson, és a konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban⁶⁷ foglalt elvekkel összhangban kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kézhez kap minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó bizottsági szakértői csoportok ülésein.
- (53) Az üggyel kapcsolatos adatok gyors, közvetlen, kölcsönösen átjárható, megbízható és biztonságos cseréjének biztosítása érdekében a megkereső és a megkeresett hatóságok közötti, e rendelet szerinti kommunikációt főszabályként a központi hatóságok – amennyiben valamely tagállam központi hatóságot jelölt ki –, valamint az Eurojust bevonásával az (EU) .../... rendelet [digitalizálási rendelet]⁶⁸ értelmében vett decentralizált informatikai rendszeren keresztül kell végrehajtani. Főszabályként a decentralizált informatikai rendszert kell használni különösen a tanúsítványok és bármely más vonatkozó információ és irat cseréjére, valamint a hatóságok közötti, az e rendelet szerinti minden egyéb kommunikációra. Azokban az esetekben, amikor az (EU) .../... rendeletben [a digitalizációs rendelet] említett kivételek közül egy vagy több érvényesül, különösen, ha a decentralizált informatikai rendszer használata nem lehetséges vagy nem helyénvaló, az említett rendeletben meghatározott egyéb kommunikációs eszközök is használhatók.
- (54) A tagállamok a nemzeti informatikai rendszer helyett használhatnák a Bizottság által kifejlesztett szoftvert (referenciaimplementációs szoftver). Ennek a referenciaimplementációs szoftvernek moduláris felépítésen kell alapulnia, ami azt jelenti, hogy a szoftvert a decentralizált informatikai rendszerhez való csatlakoztatásához szükséges e-CODEX komponensektől elkülönítve csomagolják és szállítják. Ennek a felépítésnek lehetővé kell tennie a tagállamok számára meglévő nemzeti igazságügyi kommunikációs infrastruktúráik határokon átnyúló használat céljából történő újrafelhasználását vagy fejlesztését.
- (55) A Bizottságra kell a felelősséget telepíteni e referenciaimplementációs szoftver létrehozásáért, karbantartásáért és fejlesztéséért. A Bizottságnak úgy kell megterveznie, fejlesztenie és karbantartania a referenciaimplementációs szoftvert,

⁶⁷ HL L 123., 2016.5.12., 13. o.

⁶⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) [...] rendelete a határokon átnyúló polgári, kereskedelmi és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés és az igazságszolgáltatáshoz való jog digitalizációjáról, valamint az igazságügyi együttműködés területén egyes jogi aktusok módosításáról (HL L ...).

hogy az adatkezelők számára lehetővé tegye az (EU) 2018/1725⁶⁹ és az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁷⁰, valamint az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁷¹ meghatározott adatvédelmi követelményeknek és elveknek való megfelelést, különösen a beépített és alapértelmezett adatvédelemre, valamint a magas szintű kiberbiztonságra vonatkozó kötelezettségeket. A referenciaimplementációs szoftvernek emellett megfelelő technikai intézkedéseket kell magában foglalnia, és lehetővé kell tennie a megfelelő biztonsági és interoperabilitási szint biztosításához szükséges szervezeti intézkedéseket, figyelemmel arra, hogy különleges kategóriába tartozó adatok cseréjére is sor kerülhet. A Bizottság e referenciaimplementációs szoftver létrehozása, karbantartása és fejlesztése keretében személyes adatokat nem kezel.

- (56) A Bizottság által háttérrendszerként kifejlesztett referenciaimplementációs szoftvernek programozottan gyűjtenie kell a nyomkövetési célokra szükséges adatokat, és ezeket az adatokat továbbítani kell a Bizottságnak. Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy a Bizottság által kifejlesztett referenciaimplementációs szoftver helyett nemzeti informatikai rendszert használnak, az ilyen rendszereket fel lehet szerelni az említett adatok programozott gyűjtéséhez, és ebben az esetben ezeket az adatokat kell a Bizottságnak továbbítani. Az e-CODEX csatlakozó egy olyan funkcióval is felszerelhető, amely lehetővé teszi a releváns statisztikai adatok lekérését.
- (57) Az e rendelet végrehajtását szolgáló egységes feltételeik biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a decentralizált informatikai rendszer létrehozása céljából. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁷² megfelelően kell gyakorolni.
- (58) E rendeletnek meg kell teremtenie a jogalapot a személyes adatoknak a tagállamok közötti, a büntetőeljárások átadása céljából az (EU) 2016/680 irányelv 8. cikkével és 10. cikkének a) pontjával összhangban történő cseréjéhez. Azonban bármely más szempontot, például a megkereső hatósághoz beérkezett személyes adatok megőrzésének időtartamát illetően a személyes adatok megkereső és megkeresett hatóság általi kezelésére a tagállamok (EU) 2016/680 irányelv szerint elfogadott nemzeti jogszabályai vonatkoznak. A megkereső és a megkeresett hatóságot a személyes adatok említett irányelv szerinti kezelése tekintetében adatkezelőnek kell tekinteni. A központi hatóságok igazgatási támogatást nyújtanak a megkereső és a megkeresett hatóságoknak, és amennyiben személyes adatokat ezen adatkezelők nevében dolgoznak fel, azokat az adott adatkezelő adatfeldolgozójának kell tekinteni.

⁶⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

⁷⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁷¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

⁷² Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

A személyes adatok Eurojust általi kezelését illetően e rendelettel összefüggésben az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendeletet kell alkalmazni, az (EU) 2018/1727 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁷³ konkrét adatvédelmi szabályainak sérelme nélkül.

- (59) Mivel e rendelet célját – tehát a büntetőeljárás átadását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a rendelet terjedelme és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (60) [Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban Írország [a ...-i levélben] bejelentette, hogy részt kíván venni ennek a rendeletnek az elfogadásában és alkalmazásában.] VAGY [Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében, és az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, Írország nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.]
- (61) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (62) Az európai adatvédelmi biztossal az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁷⁴ 42. cikkének (1) bekezdése alapján konzultációra került sor és az [...-án/-én] véleményt nyilvánított,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. fejezet

Általános rendelkezések

1. cikk

Tárgy

- (1) Ez a rendelet szabályokat állapít meg a büntetőeljárás tagállamok közötti átadására a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló közös térségen belüli hatékony és megfelelő igazságszolgáltatás javítása érdekében.

⁷³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1727 rendelete (2018. november 14.) az Európai Unió Büntető Igazságügyi Együttműködési Ügynökségéről (Eurojust) és a 2002/187/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről, PE/37/2018/REV/1 (HL L 295., 2018.11.21., 138. o.).

⁷⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

- (2) Ezt a rendeletet kell alkalmazni a büntetőeljárás Unión belüli átadására minden esetben attól az időponttól kezdve, amikor egy személyt gyanúsítottként azonosítottak.
- (3) E rendelet nem érinti az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkében biztosított alapvető jogok és jogelvek tiszteletben tartásának a kötelezettségét.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- (1) „megkereső állam”: az a tagállam, amelyben a büntetőeljárás átadására irányuló kérelmet adnak ki;
- (2) „megkeresett állam”: az a tagállam, amelyhez a büntetőeljárás átadása iránti kérelmet a büntetőeljárás átvétele céljából továbbítják;
- (3) „megkereső hatóság”:
- a) az adott ügyben hatáskörrel rendelkező bíró, bíróság, vizsgálóbíró vagy ügyész; vagy
 - b) bármely más, a megkereső állam által ilyenként meghatározott és az adott ügyben a büntetőeljárás során nyomozó hatósággént eljáró illetékes hatóság, amely a nemzeti jog szerint hatáskörrel rendelkezik a büntetőeljárás átadásának kérelmezésére. Ezenkívül a büntetőeljárás átadására irányuló kérelem megkeresett hatósághoz való továbbítása előtt azt a megkereső állam bírójának, bíróságának, vizsgálóbírójának vagy ügyészének kell érvényesítenie, miután megvizsgálta, hogy a kérelem megfelel-e az e rendelet szerinti kérelem kibocsátására vonatkozó feltételeknek. Ha a büntetőeljárás átadása iránti kérelmet bíró, bíróság, vizsgálóbíró vagy ügyész érvényesítette, a megkeresés továbbítása alkalmazásában ez a hatóság is megkereső hatóságnak tekinthető;
- (4) „megkeresett hatóság”: olyan bíró, bíróság, vizsgálóbíró vagy ügyész, aki hatáskörrel rendelkezik a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról a 12. cikkel összhangban történő határozat meghozatalára, és a nemzeti jogában előírt intézkedések megtételére;
- (5) „decentralizált informatikai rendszer”: az (EU) .../... rendelet [a digitalizációs rendelet] 2. cikkének 4. pontjában meghatározott informatikai rendszer;
- (6) „sértett”: a 2012/29/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározottak szerinti sértett.

3. cikk

Joghatóság

- (1) E rendelet alkalmazásában a megkeresett állam joghatósággal rendelkezik minden olyan bűncselekményre, amelyre a megkereső állam jogát kell alkalmazni, olyan helyzetekben, amikor:
- a) megtagadja egy olyan gyanúsított vagy vádlott átadását, aki a megkeresett államban tartózkodik, illetve annak állampolgára vagy ott lakóhellyel rendelkezik, a 2002/584/IB kerethatározat 4. cikke (7) bekezdésének b) pontja alapján;

- b) megtagadja egy olyan gyanúsított vagy vádlott átadását, aki ellen európai elfogatóparancsot adtak ki, és aki a megkeresett államban tartózkodik, illetve annak állampolgára vagy ott lakóhellyel rendelkezik, ha azt állapítja meg, hogy kivételes helyzetekben, konkrét és objektív bizonyítékok alapján alapos okkal feltételezhető, hogy ez az átadás az ügy sajátos körülményei között az Európai Unióról szóló szerződés és a Charta 6. cikkében meghatározott vonatkozó alapvető jogok nyilvánvaló sérelmét vonná maga után;
 - c) a bűncselekmény hatásainak nagy része vagy a bűncselekmény tényállási elemeinek részét képező kár jelentős része a megkeresett állam területén következett be;
 - d) a megkeresett államban más tényállás tekintetében a gyanúsítottal vagy vádlottal szemben büntetőeljárás van folyamatban, és a gyanúsított vagy vádlott a megkeresett állam állampolgára vagy lakosa;
 - e) a megkeresett államban azonos vagy részben azonos tényállás tekintetében a gyanúsítottal vagy vádlottal szemben büntetőeljárás van folyamatban, és az átadandó büntetőeljárásban gyanúsított vagy vádlott a megkeresett állam állampolgára vagy ott lakóhellyel rendelkezik.
- (2) A megkeresett állam által kizárólag az (1) bekezdés alapján megállapított joghatóság csak a büntetőeljárás átadására irányuló kérelem szerint gyakorolható.

4. cikk

Lemondás a büntetőeljárásról, annak felfüggesztése vagy megszüntetése

Bármely tagállam, amelynek nemzeti joga szerint joghatósága van valamely bűncselekmény büntetőeljárás alá vonására, e rendelet alkalmazása céljából lemondhat a gyanúsított vagy vádlott elleni büntetőeljárásról, felfüggesztheti vagy megszüntetheti a büntetőeljárást annak érdekében, hogy az adott bűncselekmény vonatkozásában lehetővé tegye a büntetőeljárás megkeresett államnak történő átadását.

2. FEJEZET

A BÜNTETŐELJÁRÁS ÁTADÁSA

5. cikk

A büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés kritériumai

- (1) A büntetőeljárás átadására irányuló kérelem csak akkor adható ki, ha a megkereső hatóság úgy ítéli meg, hogy a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatás célját jobban szolgálná, ha a vonatkozó büntetőeljárást egy másik tagállamban folytatná le.
- (2) A megkereső hatóság különösen a következő kritériumokat veszi figyelembe:
- a) a bűncselekményt teljes egészében vagy részben a megkeresett állam területén követték el, vagy a bűncselekmény által okozott hatások vagy károk nagy vagy jelentős része a megkeresett állam területén következett be;
 - b) a gyanúsított vagy vádlott a megkeresett állam állampolgára vagy ott lakóhellyel rendelkezik;
 - c) a gyanúsított vagy vádlott a megkeresett államban tartózkodik, és ez az állam megtagadja ennek a személynek a megkereső államnak történő átadását a

2002/584/IB kerethatározat 4. cikkének (2) vagy (3) bekezdése alapján, ha a megtagadás nem az e személlyel szemben ugyanazon bűncselekmény miatt hozott, a további büntetőeljárást akadályozó jogerős ítéleten vagy az említett kerethatározat 4. cikkének (7) bekezdésén alapul;

- d) a gyanúsított vagy vádlott a megkeresett államban tartózkodik, és ez az állam megtagadja ennek a személynek az átadását, aki ellen európai elfogatóparancsot adtak ki, ha úgy találja, hogy kivételes esetekben konkrét és objektív bizonyíték alapján alapos okkal feltételezhető, hogy az átadás az ügy egyedi körülményei között az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkében és a Chartában meghatározott vonatkozó alapvető jogok nyilvánvaló sérelmét vonná maga után;
 - e) a nyomozás szempontjából releváns bizonyítékok többsége a megkeresett államban található, vagy az érintett tanúk többsége ott lakik;
 - f) a megkeresett államban a gyanúsított vagy vádlott ellen ugyanazon vagy más tényállás miatt büntetőeljárás van folyamatban;
 - g) a megkeresett államban más személyek ellen ugyanazon vagy kapcsolódó tényállás miatt büntetőeljárás van folyamatban;
 - h) a gyanúsított/vádlott a megkeresett államban tölti vagy fogja letölteni a szabadságelvonással járó büntetését;
 - i) a büntetés megkeresett államban történő végrehajtása valószínűleg javítja az elítélt személy társadalomba való újbóli beilleszkedésének kilátásait, vagy a büntetés megkeresett államban történő letöltése egyéb okokból helyénvalóbb;
 - j) a sértettek többsége a megkeresett állam állampolgára vagy ott lakik.
- (3) A gyanúsított vagy vádlott, vagy a sértettek többsége, vagy az őket képviselő ügyvéd is kérheti a megkereső állam vagy a megkeresett állam illetékes hatóságaitól a büntetőeljárás e rendelet szerinti átadására irányuló eljárás megindítását. Az e bekezdés alapján benyújtott megkeresések nem kötelezik a megkereső vagy a megkeresett államot arra, hogy kérjék a büntetőeljárás megkeresett államnak történő átadását vagy átadják a büntetőeljárást.

6. cikk

A gyanúsított vagy vádlott jogai

- (1) A büntetőeljárás átadására irányuló kérelem benyújtása előtt a megkereső hatóság az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban kellően figyelembe veszi a gyanúsított vagy vádlott jogos érdekeit, és biztosítja uniós és nemzeti jog szerinti eljárási jogaik tiszteletben tartását.
- (2) Amennyiben az a nyomozás titkosságát nem veszélyezteti, a gyanúsítottat vagy vádlottat tájékoztatni kell a büntetőeljárás tervezett átadásáról az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban, olyan nyelven, amelyet megért, és lehetőséget kell biztosítani számára véleménye szóban vagy írásban történő kifejtésére, kivéve, ha az adott személy tartózkodási helye a megkereső hatóság észszerű erőfeszítései ellenére sem állapítható meg. Ha a megkereső hatóság a gyanúsított vagy vádlott életkorára, vagy testi vagy szellemi állapotára tekintettel szükségesnek tartja, véleményének kifejtésére törvényes képviselőjének kell lehetőséget biztosítani. Ha a büntetőeljárás átadására irányuló kérelemre a gyanúsított vagy vádlott 5. cikk (3) bekezdése szerinti

kérelme nyomán kerül sor,, nincs szükség ilyen konzultációra a kérelmet benyújtó gyanúsítottal vagy vádlottal.

- (3) A megkereső hatóságnak figyelembe kell vennie a gyanúsított vagy vádlott (2) bekezdésben említett véleményét annak eldöntésekor, hogy kéri-e a büntetőeljárás átadását.
- (4) Amennyiben az a nyomozás titkosságát nem veszélyezteti, ha a megkeresett hatóság a 12. cikk (1) bekezdésével összhangban határozatot hozott, a megkereső hatóság haladéktalanul tájékoztatja a gyanúsítottat vagy vádlottat az általa értett nyelven a büntetőeljárás átadása iránti kérelem kibocsátásáról, majd az átadás megkeresett hatóság általi elfogadásáról vagy elutasításáról, kivéve, ha az adott személy tartózkodási helye a megkereső hatóság észszerű erőfeszítései ellenére sem állapítható meg. Ha a megkeresett hatóság a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról döntött, a gyanúsítottat vagy vádlottat tájékoztatni kell a megkeresett államban a jogorvoslathoz való jogáról, ideértve az említett jogorvoslat határidejét is.

7. cikk *A sértett jogai*

- (1) A büntetőeljárás átadására irányuló kérelem benyújtása előtt a megkereső hatóság az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban kellően figyelembe veszi a sértett jogos érdekeit, és biztosítja, hogy az uniós és nemzeti jog szerinti jogait tiszteletben tartsák.
- (2) Amennyiben az a nyomozás titkosságát nem veszélyezteti, és a sértett a megkereső tagállamban lakik, tájékoztatni kell a büntetőeljárás tervezett átadásáról az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban, olyan nyelven, amelyet megért, és lehetőséget kell biztosítani számára véleménye szóban vagy írásban történő kifejtésére. Amennyiben a megkereső hatóság a sértett életkorára, illetve fizikai vagy szellemi állapotára figyelemmel azt szükségesnek ítéli, ezt a lehetőséget a sértett jogi képviselője számára kell biztosítani.
- (3) A megkereső hatóságnak figyelembe kell vennie a sértett (2) bekezdésben említett véleményét annak eldöntésekor, hogy kéri-e a büntetőeljárás átadását.
- (4) Amennyiben az a nyomozás titkosságát nem veszélyezteti, ha a megkeresett hatóság a 12. cikk (1) bekezdésével összhangban határozatot hozott, a megkereső hatóság haladéktalanul tájékoztatja a megkereső államban tartózkodó sértettet az általa értett nyelven a büntetőeljárás átadása iránti kérelem kibocsátásáról, majd az átadás megkeresett hatóság általi elfogadásáról vagy elutasításáról. Ha a megkeresett hatóság a büntetőeljárás átadását elfogadta, a sértettet tájékoztatni kell a megkeresett államban rendelkezésre álló jogorvoslathoz való jogáról, ideértve az említett jogorvoslat határidejét is.

8. cikk *Jogorvoslathoz való jog*

- (1) A gyanúsítottaknak, vádlottaknak és sértetteknek joguk van a megkeresett államban a büntetőeljárás átadását elfogadó határozat elleni hatékony jogorvoslathoz.
- (2) A jogorvoslathoz való jogot a megkeresett állam bírósága előtt, annak jogával összhangban kell gyakorolni.
- (3) A jogorvoslat igénybevételének határideje nem lehet a 12. cikk (1) bekezdésében említett határozatról szóló tájékoztatás kézhezvételétől számított 20 napnál hosszabb.

- (4) Ha a büntetőeljárás átadása iránti kérelmet a gyanúsított vagy vádlott elleni vádemelés után adják ki, a büntetőeljárás átadását elfogadó határozattal szembeni jogorvoslati kérelemnek halasztó hatálya van.
- (5) A megkeresett hatóság tájékoztatja a megkereső hatóságot az e cikk alapján kért jogorvoslati eljárásokról.

9. cikk

A büntetőeljárás átadásának kérelmezésére vonatkozó eljárás

- (1) A büntetőeljárás átadása iránti kérelmet a mellékletben szereplő tanúsítvány használatával kell elkészíteni. A megkereső hatóság aláírja a tanúsítványt, és igazolja, hogy annak tartalma pontos és helyes.
- (2) A büntetőeljárás átadása iránti kérelmet megfelelően indokolni kell, és annak különösen a következő információkat kell tartalmaznia:
 - a) a megkereső hatóságra vonatkozó adatok;
 - b) a nyomozás vagy eljárás tárgyát képező bűncselekmény leírása, valamint a megkereső állam büntetőjogának alkalmazandó rendelkezései;
 - c) azok az okok, amelyek miatt az átadás szükséges és helyénvaló, és különösen, hogy az 5. cikk (2) bekezdése szerinti kritériumok közül melyeket kell alkalmazni;
 - d) a gyanúsítottról vagy vádlotról és a sértettől rendelkezésre álló szükséges információk;
 - e) a büntetőeljárás átadásának a gyanúsított vagy vádlott és a sértett jogaira gyakorolt hatásának értékelése;
 - f) tájékoztatás a megkereső államban lefolytatott büntetőeljárással kapcsolatos eljárási cselekményekről vagy intézkedésekről;
 - g) a személyes adatok kezelésére az (EU) 2016/680 irányelv 9. cikkének (3) bekezdése szerint vonatkozó különös feltételek.
- (3) Ha a gyanúsított vagy a vádlott a 6. cikk (2) bekezdése szerint, vagy a sértett a 7. cikk (2) bekezdése szerint véleményt nyilvánított, ezt a véleményt a büntetőeljárás átadására irányuló kérelemmel együtt a megkeresett hatósághoz továbbítani kell. Ha a gyanúsított vagy vádlott, vagy a sértett véleményét szóban fejtette ki, a megkereső hatóság gondoskodik arról, hogy az említett nyilatkozat írásos jegyzőkönyve a megkeresett hatóság rendelkezésére álljon.
- (4) Szükség esetén a büntetőeljárás átadása iránti kérelemhez csatolni kell minden további vonatkozó információt és iratot.
- (5) Az (1) bekezdésben említett, kitöltött tanúsítványt és – ha a megkeresett hatósággal úgy állapodtak meg – a büntetőeljárás átadása iránti kérelmet kísérő minden egyéb írásos információt le kell fordítani a megkeresett állam hivatalos nyelvére vagy a megkeresett állam által a 30. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint elfogadott bármely más nyelvre.
- (6) A megkereső hatóság a büntetőeljárás átadása iránti kérelmet közvetlenül, vagy adott esetben a 18. cikkben említett központi hatóság bevonásával továbbítja a megkeresett hatósághoz. A megkereső és a megkeresett hatóság minden egyéb hivatalos kommunikációt közvetlenül vagy adott esetben a 18. cikkben említett központi hatóság bevonásával bonyolít le.

- (7) Ha a megkeresett hatóság nem ismert a megkereső hatóság számára, ez utóbbi minden szükséges vizsgálatot elvégez, többek között az Európai Igazságügyi Hálózat kapcsolattartó pontjain keresztül, annak meghatározása érdekében, hogy melyik hatóság illetékes a 12. cikk szerinti határozat meghozatalára.
- (8) Ha a megkeresett állam megkeresést fogadó hatósága nem rendelkezik hatáskörrel a 12. cikk szerinti határozat meghozatalára, indokolatlan késedelem nélkül továbbítja a kérelmet ugyanazon tagállam illetékes megkeresett hatóságának, és erről tájékoztatja a megkereső hatóságot.

10. cikk

A megkereső hatóság által megadandó információk

A megkereső hatóság indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a megkeresett hatóságot minden olyan eljárási cselekményről vagy intézkedésről, amely a büntetőeljárást érinti, és amelyet a megkeresés továbbítását követően a megkereső államban folytattak le. Ehhez a tájékoztatáshoz minden vonatkozó iratot csatolni kell.

11. cikk

A kérelem visszavonása

A megkereső hatóság a büntetőeljárás átadása iránti megkeresést bármikor visszavonhatja, mielőtt a megkeresett hatóság a 12. cikkel összhangban elfogadja a büntetőeljárás átadásáról szóló határozatot.

12. cikk

A megkeresett hatóság határozata

- (1) A megkeresett hatóság indokolással ellátott határozatot hoz arról, hogy elfogadja-e a büntetőeljárás átadását, és nemzeti jogával összhangban dönt az annak nyomán meghozandó intézkedésekről.
- (2) Ha a megkeresett hatóság úgy találja, hogy a megkereső hatóság által közölt információ nem elegendő annak eldöntéséhez, hogy elfogadja-e a büntetőeljárás átadását, bekérheti az általa szükségesnek ítélt további információkat.
- (3) Ha a megkeresett hatóság úgy dönt, hogy a 13. cikkel összhangban megtagadja a büntetőeljárás átadását, a megtagadás okairól tájékoztatja a megkereső hatóságot. A gyanúsított vagy vádlott és a sértett tájékoztatása a 6. cikk (4) bekezdésével, illetve a 7. cikk (4) bekezdésével összhangban történik.
- (4) Ha a megkeresett hatóság elfogadta a büntetőeljárás átadását, tájékoztatja a megkereső hatóságot a büntetőeljárás átadását elfogadó határozat megtámadására rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekről, beleértve e jogorvoslati lehetőségekre vonatkozó követelményeket és határidőket. A gyanúsított vagy vádlott és a sértett tájékoztatása a 6. cikk (4) bekezdésével, illetve a 7. cikk (4) bekezdésével összhangban történik.
- (5) Ha a megkeresett hatóság elfogadja a büntetőeljárás átadását, a megkereső hatóság haladéktalanul továbbítja az ügy iratainak vagy megfelelő részeinek eredeti vagy hiteles másolatát, azok megkeresett állam hivatalos nyelvére vagy a megkeresett állam a 30. cikk (1) bekezdésének c) pontjával összhangban elfogadott bármely más nyelvre történő fordításával együtt. Szükség esetén a megkereső és a megkeresett hatóság konzultálhat egymással azon iratok vagy iratok azon részeinek meghatározása érdekében, amelyeket továbbítani kell, illetve le kell fordítani.

13. cikk
A megtagadás indokai

- (1) A megkeresett hatóság részben vagy egészben megtagadja a büntetőeljárás átadását, ha a megkeresett állam nemzeti joga szerinti a gyanúsított vagy vádlott ellen a büntetőeljárás átadása iránti kérelem alapjául szolgáló tényállással kapcsolatban az alábbi egy vagy több helyzetben nem indítható büntetőeljárás:
 - a) a magatartás olyan cselekményhez kapcsolódik, amely a megkeresett állam joga szerint nem minősül bűncselekménynek;
 - b) a büntetőeljárás átvétele a *ne bis in idem* elvébe ütközne;
 - c) ha a bűncselekményért a gyanúsított vagy vádlott életkora miatt nem vonható büntetőjogi felelősségre;
 - d) ha a büntetőeljárás a megkeresett állam joga szerint elévült, vagy a megkeresett államban nem teljesülnek a bűncselekmény büntetőeljárás alá vonásának feltételei;
 - e) ha a bűncselekményre a megkeresett állam joga szerint közkegyelem vonatkozik;
 - f) ha a megkeresett állam nem rendelkezik joghatósággal a bűncselekményre. Ilyen joghatóság levezethető a 3. cikkből is.
- (2) A megkeresett hatóság egy vagy több indok fennállása esetén részben vagy egészben megtagadhatja a büntetőeljárás átadását:
 - a) ha e tagállam joga szerint olyan mentesség vagy jogosultság áll fenn, amely az intézkedést lehetetlenné teszi;
 - b) a megkeresett hatóság megítélése szerint a büntetőeljárás átadása nem szolgálja a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatást;
 - c) a bűncselekményt részben vagy egészben nem a megkeresett állam területén követték el, a bűncselekmény következményeinek többsége vagy az azzal okozott kár jelentős része nem ennek az államnak a területén következett be, és a gyanúsított vagy vádlott nem ennek az államnak az állampolgára vagy nem rendelkezik ott lakóhellyel;
 - d) a 9. cikk (1) bekezdésében említett tanúsítvány hiányos vagy nyilvánvalóan hibás, és a (3) bekezdésben említett konzultációt követően nem töltötték vagy javították ki.
- (3) Az (1) és (2) bekezdésben említett helyzetekben a megkeresett hatóság a büntetőeljárás átadásának részben vagy egészben történő megtagadása előtt konzultál a megkereső hatósággal, és szükség esetén felkéri, hogy haladéktalanul adjon be minden szükséges tájékoztatást.
- (4) A (2) bekezdés a) pontjában említett helyzetben, és amennyiben a jogosultság vagy a mentesség alóli felmentés a megkeresett állam valamelyik hatóságának hatáskörébe tartozik, a megkeresett hatóságnak haladéktalanul ilyen irányú megkereséssel kell fordulnia e hatósághoz. Amennyiben a jogosultság vagy a mentesség alóli felmentés egy másik állam hatóságának vagy valamely nemzetközi szervezetnek a hatáskörébe tartozik, a megkereső hatóságnak kell e hatóságot megkeresnie e hatáskör gyakorlása érdekében.

14. cikk Határidők

- (1) A megkeresett hatóság haladéktalanul, de legkésőbb a büntetőeljárás átadására irányuló kérelem illetékes megkeresett hatóság általi kézhezvételétől számított 60 napon belül tájékoztatja a megkereső hatóságot arról a döntéséről, hogy a büntetőeljárás átadását elfogadja-e.
- (2) Ha egy konkrét esetben a megkeresett hatóság nem tudja betartani az (1) bekezdésben meghatározott határidőt, erről haladéktalanul tájékoztatja a megkereső hatóságot, a késedelem okainak megjelölésével. Ilyen esetben az (1) bekezdésben említett határidő legfeljebb 30 nappal meghosszabbítható.
- (3) Ha a megkeresett állam joga szerint mentesség vagy jogosultság áll fenn, az (1) bekezdésben említett határidő csak akkor kezdődik, és azt attól a naptól kell számítani, amikor a megkeresett hatóságot tájékoztatták a jogosultságról vagy a mentességről való lemondásról.

15. cikk Konzultációk a megkereső és a megkeresett hatóság között

- (1) Szükség esetén és a 12. cikk (2) bekezdésének, a 13. cikk (3) bekezdésének és a 17. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a megkereső hatóság és a megkeresett hatóság haladéktalanul konzultál egymással e rendelet hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében.
- (2) Konzultációra a büntetőeljárás átadása iránti kérelem benyújtása előtt is sor kerülhet, különösen annak megállapítása céljából, hogy az átadás a hatékony és megfelelő igazságszolgáltatás érdekeit szolgálná-e. A büntetőeljárás megkereső állam általi átadására történő javaslattétel érdekében a megkeresett hatóság is konzultálhat a megkereső hatósággal a büntetőeljárás átadása iránti kérelem benyújtásának lehetőségéről.
- (3) Amikor a megkereső hatóság a büntetőeljárás átadása iránti kérelem benyújtása előtt konzultál a megkeresett hatósággal, a büntetőeljárással kapcsolatos információkat a megkeresett hatóság rendelkezésére bocsátja, és azokat a mellékletben szereplő tanúsítvány használatával bocsáthatja a megkeresett hatóság rendelkezésére.
- (4) A konzultáció iránti kérelmeket haladéktalanul meg kell válaszolni.

16. cikk Együttműködés az Eurojusttal és az Európai Igazságügyi Hálózattal

A megkereső és a megkeresett hatóság az eljárás bármely szakaszában kérheti az Eurojust vagy az Európai Igazságügyi Hálózat saját hatáskörüknek megfelelő segítségét. Az Eurojust adott esetben különösen elősegítheti a 12. cikk (2) bekezdésében, a 13. cikk (3) bekezdésében, a 15. cikkben és a 17. cikk (2) bekezdésében említett konzultációkat.

17. cikk A büntetőeljárás átadásának költségei

- (1) Minden tagállam maga viseli a büntetőeljárások átadásának e rendelet alkalmazásából eredő költségeit.
- (2) Ha a 12. cikk (5) bekezdése szerinti ügyirat és egyéb releváns iratok fordítása jelentős vagy rendkívüli költségekkel járna, a megkereső hatóság javaslatot tehet a megkeresett hatóságnak a költségek megosztására. Az említett javaslatokhoz csatolni

kell a megkereső hatóságnál felmerülő költségek részletes bontását. Az említett javaslatot követően a megkereső hatóság és a megkeresett hatóság konzultál egymással. Adott esetben az Eurojust segítséget nyújthat ezekhez a konzultációkhoz.

18. cikk

A központi hatóságok kijelölése

Minden tagállam kijelölhet egy vagy több központi hatóságot, amelyek feladata a büntetőeljárás átadására irányuló kérelmek adminisztratív továbbítása és fogadása, valamint az ilyen megkeresésekkel kapcsolatos egyéb hivatalos levelezés.

3. FEJEZET

A BÜNTETŐELJÁRÁS ÁTADÁSÁNAK HATÁSAI

19. cikk

Hatások a megkereső államban

- (1) Legkésőbb a megkeresett hatóság által a büntetőeljárás átadásának elfogadásáról szóló értesítés kézhezvételét követően a büntetőeljárást a megkereső államban a nemzeti joggal összhangban fel kell függeszteni vagy meg kell szüntetni, kivéve, ha a 8. cikk szerinti felfüggesztő hatályú jogorvoslatot igénybe vették, a jogorvoslatról a jogerős döntés meghozataláig.
- (2) Az (1) bekezdés ellenére a megkereső hatóság nemzeti jogával összhangban jogosult az alábbiakra:
 - a) a szükséges nyomozati vagy egyéb eljárási intézkedések megtétele, ideértve a gyanúsított vagy vádlott szökésének megakadályozását célzó intézkedéseket is, annak érdekében, hogy végrehajtsa a 2002/584/IB kerethatározatot vagy más kölcsönös elismerési eszközön alapuló határozatot, vagy megválaszoljon egy kölcsönös jogsegély iránti megkeresést;
 - b) a korábban elfogadott szükséges nyomozati vagy egyéb eljárási intézkedések fenntartása, ideértve a gyanúsított vagy vádlott szökésének megakadályozását célzó intézkedéseket is, annak érdekében, hogy végrehajtsa a 2002/584/IB kerethatározatot vagy más kölcsönös elismerési eszközön alapuló határozatot, vagy megválaszoljon egy kölcsönös jogsegély iránti megkeresést.
- (3) A megkereső hatóság folytathatja vagy újraindíthatja a büntetőeljárást, ha a megkeresett hatóság a büntetőeljárás átadása iránti kérelem alapjául szolgáló tényállással kapcsolatban a büntetőeljárás megszüntetésére vonatkozó határozatáról tájékoztatja, kivéve, ha ez a határozat a megkeresett állam nemzeti joga szerint véglegesen tiltja a további büntetőeljárás alá vonást, és ezért megakadályozza a további büntetőeljárást a megkeresett államban ugyanazon cselekmények miatt.
- (4) A (3) bekezdés nem érinti a sértettek azon jogát, hogy a megkereső államban büntetőeljárást kezdeményezzenek vagy annak újraindítását kérjék a gyanúsított vagy vádlott ellen, ha az adott állam nemzeti joga így rendelkezik, kivéve, ha a megkeresett hatóság büntetőeljárás megszüntetéséről szóló határozata a megkeresett állam nemzeti joga szerinti eljárás véglegesen tiltja a további büntetőeljárás alá vonást, és ezért megakadályozza a további büntetőeljárást ugyanazon cselekmények miatt az adott államban.

20. cikk

Hatások a megkeresett államban

- (1) Az átadott büntetőeljárásra a megkeresett állam nemzeti joga az irányadó.
- (2) Amennyiben nem ütközik a megkeresett állam jogának alapvető elveibe, a megkereső állam illetékes hatóságai által a büntetőeljárás vagy bizonyításfelvétel céljából végrehajtott cselekmény, vagy az elévülési időt megszakító vagy felfüggesztő minden cselekmény ugyanolyan érvényességgel rendelkezik a megkeresett államban, mintha azt a saját hatóságai érvényesen teljesítették volna.
- (3) A megkereső hatóság által átadott bizonyítékok elfogadhatóságát nem lehet megtagadni a megkeresett államban folyó büntetőeljárásban pusztán azon az alapon, hogy a bizonyítékot egy másik tagállamban gyűjtötték. A megkereső államban összegyűjtött bizonyítékok felhasználhatók a megkeresett állam büntetőeljárásában, feltéve, hogy az ilyen bizonyítékok elfogadhatósága nem ütközik a megkeresett állam jogának alapvető elveibe.
- (4) Amennyiben a megkeresett államban szabadságvesztést vagy őrizetbe vételt elrendelő határozatot adnak ki, ez utóbbi levonja a megkereső államban az átadott büntetőeljárás keretében kiszabott, letöltött teljes fogva tartási időt a megkeresett államban szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó határozat kibocsátása miatt letöltendő fogva tartás teljes időtartamából. E célból a megkereső hatóság továbbítja a megkeresett hatóságnak a gyanúsított vagy vádlott által a megkereső államban eltöltött fogva tartási időszakra vonatkozó összes információt.
- (5) Ha a büntetőeljárás mind a megkereső, mind a megkeresett államban csak feljelentésre indítható, a megkereső államban benyújtott feljelentés a megkeresett államban is érvényes.
- (6) A bűncselekményre a megkeresett állam joga által előírt büntetőjogi szankciót kell alkalmazni, e jog eltérő rendelkezésének hiányában. A megkeresett hatóság az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban figyelembe veheti a megkereső állam jogában megállapított maximális büntetési tételt, ha a bűncselekményt a megkereső állam területén követték el. Ha a joghatóság kizárólag a 3. cikkben alapul, a megkeresett államban kiszabott büntetés nem lehet súlyosabb, mint a megkereső állam jogában megállapított legmagasabb büntetési tétel.

21. cikk

A megkeresett hatóság által megadandó információk

A megkeresett hatóság tájékoztatja a megkereső hatóságot a büntetőeljárás megszüntetéséről vagy a büntetőeljárás végén hozott bármely határozatról, beleértve azt is, hogy a megkeresett állam nemzeti joga szerint a határozat véglegesen tiltja-e a további büntetőeljárás alá vonást, és ezért megakadályozza-e abban az államban ugyanazon cselekmények vagy más, jelentős értékű információk tekintetében a további büntetőeljárást. A büntetőeljárás végén meghozott írásbeli határozat egy példányát továbbítja a megkereső hatóságnak.

4. FEJEZET

KOMMUNIKÁCIÓS ESZKÖZÖK

22. cikk

Kommunikációs eszközök

- (1) A megkereső és a megkeresett hatóság között, valamint ha egy tagállam a 18. cikkel összhangban központi hatóságot jelölt ki, a központi hatóság, valamint az Eurojust bevonásával az e rendelet szerint folyó kommunikációt – beleértve a mellékletben meghatározott tanúsítványok, a 12. cikk (1) bekezdésében említett határozat és a 12. cikk (5) bekezdésében említett egyéb iratok cseréjét – az (EU) .../... rendelet [digitalizálási rendelet] 3. cikkével összhangban kell végrehajtani.
- (2) A decentralizált informatikai rendszeren keresztül továbbított kommunikációra vonatkozik az elektronikus aláírásra és elektronikus bélyegzőre, az elektronikus dokumentumok joghatásaira és a továbbított információk védelmére vonatkozó szabályokat meghatározó (EU) .../... rendelet [digitalizálási rendelet] 9. cikkének (1) és (2) bekezdése, illetve 10. és 15. cikke.
- (3) A megkereső hatóság és a megkeresett hatóság között, valamint ha egy tagállam a 18. cikkel összhangban központi hatóságot jelölt ki, a központi hatóság(ok), valamint az Eurojust bevonásával a 12. cikk (4) bekezdése és a 15. cikk szerinti konzultációk bármely megfelelő kommunikációs eszközzel elvégezhető, beleértve a decentralizált informatikai rendszert is.

23. cikk

A decentralizált informatikai rendszer létrehozása

- (1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján létrehozza a decentralizált informatikai rendszert e rendelet alkalmazásában, amelyek meghatározzák a következőket:
 - a) a decentralizált informatikai rendszer céljait szolgáló, elektronikus eszközök útján történő kommunikáció módjait meghatározó műszaki leírás;
 - b) a kommunikációs protokollok műszaki leírásai;
 - c) az információbiztonsági célok és a decentralizált informatikai rendszeren belüli adatkezelésre és -közlésre vonatkozó információbiztonsági minimumelőírások és a magas szintű kiberbiztonság megvalósulását biztosító műszaki intézkedések;
 - d) a decentralizált informatikai rendszer által biztosított szolgáltatások hozzáférhetőségével kapcsolatos minimumcélok és az ezzel kapcsolatos esetleges műszaki követelmények;
 - e) az (EU) 2022/850 rendelet 3. cikkének 9. pontja értelmében vett digitális eljárási szabványok.
- (2) Az (1) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokat a 26. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.
- (3) Az (1) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokat [*e rendelet hatálybalépésétől számított kettő év*]-ig kell elfogadni.

24. cikk
Referenciaimplementációs szoftver

- (1) A Bizottság feladata annak a referenciaimplementációs szoftvernek a létrehozása, karbantartása és fejlesztése, amelyet a tagállamok saját döntésük alapján a nemzeti informatikai rendszerük helyett háttérrendszerként alkalmazhatnak. A referenciaimplementációs szoftver létrehozását, karbantartását és fejlesztését az Unió általános költségvetéséből kell finanszírozni.
- (2) Az Eurojustnak is lehetőséget kell kapnia az (1) bekezdésben említett referenciaimplementációs szoftver használatára.
- (3) A Bizottság díjmentesen biztosítja, tartja karban és támogatja a referenciaimplementációs szoftvert.

25. cikk
A decentralizált informatikai rendszer költségei

- (1) Minden tagállam maga viseli a decentralizált informatikai rendszer azon hozzáférési pontjainak telepítésével, üzemeltetésével és karbantartásával kapcsolatos költségeket, amelyek a felelősségi körébe tartoznak.
- (2) Minden tagállam maga viseli a releváns nemzeti informatikai rendszereinek létrehozásával és abból a célból történő módosításával kapcsolatos költségeket, hogy azokat kölcsönösen átjárhatóvá tegye a hozzáférési pontokkal, valamint viseli e rendszerek igazgatásának, üzemeltetésének és karbantartásának a költségeit.
- (3) Az Eurojust viseli a felelőssége alá tartozó decentralizált informatikai rendszert alkotó összetevők telepítésének, üzemeltetésének és karbantartásának költségeit.
- (4) Az uniós ügynökségek és szervek viselik ügyviteli rendszereik létrehozásával és abból a célból történő módosításával kapcsolatos költségeket, hogy azokat a hozzáférési pontokkal kölcsönösen átjárhatóvá tegyék, valamint viselik e rendszerek igazgatásának, üzemeltetésének és karbantartásának költségeit.

26. cikk
Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet⁷⁵ értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikke alkalmazandó.

5. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

27. cikk
Statisztikák

- (1) A tagállamok rendszeresen átfogó statisztikákat gyűjtenek e rendelet alkalmazásának Bizottság általi nyomon követése céljából. A tagállamok vezetik, és évente megküldik az említett statisztikákat a Bizottságnak. Kezelhetik a statisztika

⁷⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

készítéséhez szükséges személyes adatokat. Ezen statisztikák a következőket tartalmazzák:

- a) a büntetőeljárás átadása iránti kérelmek száma, beleértve az átadás kérésére vonatkozó kritériumokat is, megkeresett állam szerint;
 - b) a megkereső állam által elfogadott és elutasított büntetőeljárás-átadások száma, beleértve az elutasítás indokait is;
 - c) azon nyomozások és büntetőeljárások száma, amelyeket a büntetőeljárás átadásának elfogadását követően nem folytattak;
 - d) a büntetőeljárás átadásának elfogadására vonatkozó döntéssel kapcsolatos információk továbbításának időigénye;
 - e) a büntetőeljárás átadását elfogadó határozatok ellen benyújtott jogorvoslatok száma, beleértve a gyanúsított, a vádlott, vagy a sértett által benyújtottakat, és a sikeresen megtámadott határozatok száma;
 - f) a 23. cikk (1) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusok hatálybalépését követő négy év elteltével a 25. cikk (2) bekezdése alapján felmerült költségek.
- (2) A referenciaalkalmazási szoftver és – ha annak elvégzésére alkalmas – a nemzeti háttérrendszer programozottan gyűjti az (1) bekezdés a), b) és d) pontja szerinti adatokat, és rendszeresen továbbítja azokat a Bizottságnak.

28. cikk

A tanúsítvány módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 29. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a melléklet módosítására vonatkozóan, az említett melléklet naprakésszé tétele vagy technikai módosítása céljából.

29. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 28. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól [*e rendelet alkalmazásának kezdőnapja*]-tól/-től kezdődő hatállyal.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 28. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti a benne meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) A 28. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését

követő 2 hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam 2 hónappal meghosszabbodik.

30. cikk
Értesítések

- (1) *[E rendelet alkalmazásának kezdőnapja]*-ig valamennyi tagállam értesíti a Bizottságot az alábbiakról:
 - a) azon hatóságok, amelyek nemzeti joguk szerint a 2. cikk (3) és (4) pontja szerint illetékesek a büntetőeljárás átadására irányuló kérelmek kiállítására és/vagy érvényesítésére és végrehajtására;
 - b) a kijelölt központi hatóság(ok)ra vonatkozó információk, amennyiben a tagállam élni kíván a 18. cikkben biztosított lehetőséggel;
 - c) a büntetőeljárás átadása iránti kérelmekhez és egyéb alátámasztó információkhoz elfogadott nyelvek.
- (2) A Bizottság az (1) bekezdés szerint kapott információkat nyilvánosan elérhetővé teszi egy erre a célra szolgáló weboldalon vagy a 2008/976/IB tanácsi határozattal létrehozott Európai Igazságügyi Hálózat honlapján⁷⁶.

31. cikk
Kapcsolat más nemzetközi megállapodásokkal és egyezményekkel

- (1) A tagállamok és harmadik államok közötti alkalmazásuk sérelme nélkül e rendelet *[e rendelet alkalmazásának kezdőnapja]*-tól/-től felváltja a büntetőeljárások átadásáról szóló, 1972. május 15-i európai egyezmény és a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló, 1959. április 20-i európai egyezmény megfelelő rendelkezéseit, amelyek az e rendelet által kötelezett tagállamok között alkalmazandók.
- (2) Ezen rendelet mellett a tagállamok e rendelet hatálybalépése után más tagállamokkal csak akkor köthetnek vagy alkalmazhatnak tovább két- vagy többoldalú egyezményeket és megállapodásokat, ha azok lehetővé teszik e rendelet céljainak további megerősítését, és hozzájárulnak a büntetőeljárások átadására szolgáló eljárás egyszerűsítéséhez vagy további megkönnyítéséhez, valamint feltéve, hogy tiszteletben tartják az e rendeletben foglalt biztosítékok szintjét.
- (3) A tagállamok *[e rendelet alkalmazásának kezdőnapja]*-ig értesítik a Tanácsot Bizottságot azokról a (2) bekezdésben említett, meglévő megállapodásokról és egyezményekről, amelyeket továbbra is alkalmazni kívánnak. A tagállamok három hónapon belül értesítik a Bizottságot bármely új, a (2) bekezdésben említett megállapodás vagy egyezmény aláírásáról is.

32. cikk
Jelentés

A Bizottság *[e rendelet alkalmazásának kezdőnapja]*-tól/-től számított öt éven belül jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak e rendelet alkalmazásáról, amelyet a 27. cikk (1) bekezdésével összhangban a tagállamok által szolgáltatott és a Bizottság által összegyűjtött információk támogatnak.

⁷⁶ A Tanács 2008/976/IB határozata (2008. december 16.) az Európai Igazságügyi Hálózatról (HL L 348., 2008.12.24., 130. o.).

33. cikk
Átmeneti rendelkezések

A 22. cikk (1) bekezdésében említett kötelezettség alkalmazandóvá válása előtt a megkereső és a megkeresett hatóságok közötti kommunikációt, és adott esetben a központi hatóságok, valamint az Eurojusttal e rendelet szerint folytatott kommunikációt a gyors, biztonságos és megbízható információcsere biztosításának szükségességére figyelemmel bármely megfelelő alternatív eszközzel kell folytatni.

34. cikk
Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A [rendelet hatálybalépésének napját követő kétéves időszakot követő hónap első napjától] alkalmazandó.

A tagállamok számára a 23. cikkben említett végrehajtási jogi aktus elfogadását követő kétéves időszakot követő hónap első napjától kötelező a decentralizált informatikai rendszer használata az e rendelet szerinti kommunikáció folytatására.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök